

«On ma pomnik ze wszystkiej ziemi polskiej»

«Уся польська земля – пам'ятник йому»

270. rocznica urodzin Tadeusza Kościuszki jest okazją, aby przypomnieć postać wyjątkową – polskiego i amerykańskiego generała, uczestnika wojny o niepodległość Stanów Zjednoczonych, Naczelnika Insurekcji Kościuszkowskiej i posiadacza dwóch najwyższych odznaczeń – Orderu Cyncynata i Medalu Wojennego Virtuti Militari, których dewizą są słowa: Honor, Ojczyzna i Cnota.

Jego wspaniała przeszłość stała się wzorem męstwa i patriotyzmu, przez co zasłużył na szczególne miejsce w naszej historii i literaturze. Oto kilka wybranych przykładów, w których pojawia się nazwisko człowieka, dla którego Ojczyzna i Wolność były najważniejsze.

W «Odezwie do Polaków» drukowanej w «Gazecie Wolnej Warszawy» z 27 maja 1794 r. nieznanemu autorowi tak pisał o Naczelniku: «Mąż ukochany i z cnót swych wzięty (...) On jak jutrzienka, co ze snu budzi, / Wskrzesza nadzieję i krzepi siły. Jak bóstwo jakie, z niebios zesłane (...)».

Z kolei Julian Ursyn Niemcewicz, poeta i przyjaciel Tadeusza Kościuszki, ranny jak on pod Maciejowicami 10 października 1794 r., opisywał tragiczne wydarzenia wielkiej klęski w utworze «Smutki»:

«Gdy mnie wiodą przez pola, zasłane już trupem (...) Co za okropny odgłos w uszy me uderzył (...) «Kościuszkę już nie żyje, Kościuszkę pojmany!» Zdrętwiałem, a niepomny na własne me rany / Los wodza, przyjaciela rzewnie oplakuję (...)». Po bitwie maciejowskiej Niemcewicz został wywieziony razem z Naczelnikiem do Petersburga i osadzony w twierdzy. Doczekał tam, po dwóch latach, śmierci Katarzyny II, uwolnienia Kościuszki i siebie, przez nowego cara Rosji – Pawła I. Temu wydarzeniu poświęcił wiersz pt. «Do Pawła», w którym możemy przeczytać o wielkim uczniu Waszyngtona, z którym nowy car pragnie się zaprzyjaźnić: «(...) Aż też nareszcie Paweł tron osiada / Ten nową drogę do sławy wysłedził / Kiedy nareszcie

270-та річниця з дня народження Тадеуша Костюшка – це нагода пригадати виняткову постать польського й американського генерала, учасника Війни за незалежність Сполучених Штатів, керівника антиросійського повстання, нагородженого двома найвищими відзнаками – орденом «Цинциннаті» та військовою медаллю «Virtuti Militari», девізом яких є поняття Честь, Вітчизна, Гордість.

Його велике минуле стало взірцем мужності та патріотизму, завдяки чому він заслуговує на особливе місце в польській історії та літературі. Ось кілька фрагментів, у яких згадано ім'я людини, для якої Вітчизна і свобода були найважливішими.

У «Зверненні до поляків», надрукованому у виданні «Gazeta Wolnej Warszawy» 27 травня 1794 р., невідомий автор так писав про Тадеуша Костюшка: «Діях, що ним став завдяки своїм чеснотам (...) Він, як вранішня зоря, яка прокидається зі сну, / Відроджує надію й надає сил. Як божество, зіслане з небес (...)».

Свою чергою Юліан Урсин Немцевич, поет і друг Тадеуша Костюшка, поранений, як і він, під Мацеві-

цями 10 жовтня 1794 р., описував трагічні події великої поразки у творі «Smutki»: «Коли мене ведуть через поля, вже встелені трупами (...) Який жадливий відголос донісся до моїх вух (...): «Костюшко уже мертвий, Костюшко схоплений!» Я онімів і, не звертаючи уваги на власні рани мої, / Зі скорботою оплакую долю вождя та приятеля (...)». Після бою під Мацевіцями Немцевича разом із Костюшком вивезли до Санкт-Петербурга та ув'язнили у фортеці. Через два роки померла Катерина II. Їх обох звільнив Павло I – новий цар Росії. Цій події присвячено вірш Немцевича «До Павла». У ньому можемо прочитати про великого учня Вашингтона, з яким прагне потоваришувати новий правитель: «(...) Отож, нарешті, Павло засідає на

Тимошенко проживав тут
у 1934–1939 рр.

Tymoszenko mieszkał tu
w latach 1934–1939.

сторінка 3

Його роботи прикрашають
найвідоміші храми й музеї

Jego prace zdobią
najsłynniejsze świątynie
i muzea

сторінка 4

Розмови з письменниками

Rozmowy z pisarzami

сторінка 5

Канікули в Кракові

Ferie w Krakowie

сторінка 7

Роботи переможців конкурсу

Prace zwycięzców konkursu

сторінка 9

Kościuszkę odwiedzić... Wchodząc – więc rzecz – wolność ci przynoszę / I zwyciężonego, car, o przyjaźń proszę...»

Nazwisko Kościuszki uwiecznione zostało w oryginalnej pieśni legionowej Józefa Wybickiego w 1797 r. Oto fragment ostatniej zwrotki – tekst według jego rękopisu: «(...) Na to wszystkich jedne głosy: / «Dostę tej niewoli! / Mamy Racławickie Kosy, / Kościuszkę, Bóg pozwole! / Marsz, marsz, Dąbrowski...»

Wpływ kultu Naczelnika w domach szlacheckich odnajdziemy w eposie narodowej «Pan Tadeusz» Adama Mickiewicza. W I księdze poematu czytamy fragment: «Dobrze mój Tadeuszu, (bo tak nazywano / Młodzieńca, który nosił Kościuszkowskie miano / Na pamiątkę, że w czasie wojny się urodził) (...)», a potem Wojski zwraca się do młodego Sopliki, który ogląda, co się zmieniło w jego rodzinnym domu: «(...) I też same portrety na ścianach wisiły: Tu Kościuszkę w czamarcie krakowskiej, z oczyma / Podniesionymi w niebo, miecz oburącz trzymając; Takim był, gdy przysięgał na stopniach ołtarzów, / Że tym mieczem wypędzi z Polski trzech mocarstw, / Albo sam na nim padnie (...)». Warto przypomnieć, że ojciec Adama Mickiewicza brał udział w Insurekcji Kościuszkowskiej.

Juliusz Słowacki pisał o Kościuszcze w poemacie «Wacław», że: «(...) Taki był ów duch – pół ludzki i boski, / Pierwszy narodu anioł – Kościuszki».

Pisali o Kościuszcze nie tylko wielcy poeci, ale i mniej znani, np.: Franciszek Magryś, poeta-samouk, w setną rocznicę insurekcji napisał poemat ku czci Kościuszki zatytułowany «W smutną rocznicę rozbioru drogiej ojczyzny». W poemacie tym autor wskazuje, że naród pod Krakowem: «(...) usypał mogiłę / Aby po wszystkie wieki narodom świadczyła / Jak Polska swoich wodzów-bohaterów czciła (...)».

Maria Konopnicka wydała we Lwowie 1905 r. «Śpiewnik historyczny». Druga część tego utworu poświęcona jest insurekcji 1794 r. i jej przywódcy. Rok 1794 poetka nazwała «Rokiem kościuszkowskim».

O Kościuszcze pisał również Włodzimierz Przerwa-Tetmajer. W wierszu zatytułowanym «Racławice» tak przedstawił Naczelnika: «Serce wodza na widok kosynierów rośnie, / A chłopci naczelnika witają radośnie, / Niech żyje nasz Naczelnik! Niech żyje! (...) / Naczelnik wciąż do czapki ręką saltuje / Witajcie dzieci – mówi – Polska wam dziękuję».

Maria Dąbrowska, wybitna pisarka XX wieku, w jednym ze swych utworów w taki oto sposób oddała hołd Kościuszcze: «(...) Są wielcy ludzie, co mają pomniki z żelaza, / Inni mają z kamienia, ze spiżu, z marmuru. / Dla Kościuszki nie wystarczył nam jeden metal lub kamień. / On ma pomnik ze wszystkich ziemi polskiej».

Choć utwory o nim są różnorokie pod względem treści i formy, to zawsze Naczelnik stanowił dla naszych twórców literatury wzór patrioty, a jego czystość moralna budziła u wszystkich autorów szacunek i uznanie: «(...) cieszył się Naczelnik nimbem szacunku i sławy. (...) do szczytnych idei (...) nawiązali powstańcy 1831 i 1863 r., z jego hasłami szli w bój o Polskę i żołnierze pierwszej wojny światowej i wojny ostatniej, gdziekolwiek zagnała ich wojenna zawierucha».

Obecnie Tadeusz Kościuszko istnieje praktycznie w przestrzeni dziejowej, pamięć liryczna o nim przygasa i jakby zapomniano o wartościach, którym hołdował, a które zawsze są aktualne – w każdym historycznym czasie – to Wolność, Ojczyzna i Honor.

Opr. Jadwiga DEMCZUK
Foto: http://texastothethames.blogspot.com/2012_06_01_archive.html

Do napisania wykorzystano materiały zawarte w książkach: «Tadeusz Kościuszko w literaturze narodów Europy i Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej» Jerzego Śliżińskiego (Wydawnictwo MON, Warszawa 1981 r.) oraz «Tadeusz Kościuszko w literaturze polskiej. Antologia 1746–1946» Stefana Papee.

tronii. / Він віднайшов новий шлях do слави, / Коли, нарешті, Костюшка відвідав... Увійшовши, сказав: «Свободу тобі приношу». / I переможеного цар просить про дружбу...»

Ім'я Костюшка увіковічено також у 1797 р. в оригінальному тексті пісні польських легіонів авторства Юзефа Вибицького, котра стала гімном Польщі. Це фрагмент останньої строфи із рукопису Вибицького: «(...) На це всі одностайно: / «Досить цього рабства! / Маємо рацлавичські коси, / Костюшка, з Божої волі». / Марш, марш Домбровський...»

Приклад впливу культу Тадеуша Костюшка на шляху можна знайти в народному епосі «Пан Тадеуш» Адама Міцкевича. У першій книзі поеми є такий уривок: «Гаразд, Тадеуш, (бо звався як Костюшко приїжджий молодик / В пам'ять про те, що народився під час війни) (...)». Потім Войський звертається до молодого Соплики, який придивляється, що змінилося в його родинному домі: «(...) I ті ж портрети на стінах висіли: / Ось Костюшко в накидці краківській, з очима / Звернутими до неба, тримає меч обіруч; / Таким був, коли присягав на вітварі, / Що тим мечем вижене з Польщі трьох загарбників, / Або сам від нього загине (...)». Варто пригадати, що батько Адама Міцкевича брав участь у повстанні Костюшка.

Юліуш Словацький писав про Костюшка у своїй поемі «Вацлав»: «(...) Такий був той дух – напівлюдський і напівбожественний, / Перший ангел нації – Костюшко».

Про Костюшка згадували не тільки великі поети, але й менш відомі, наприклад поет-самоучка Францішек Магрьс до сторіччя з дня повстання написав поему на честь Костюшка під назвою «В сумну річницю поділу дорогої Батьківщини». У цій поемі автор вказує, що народ під Краковом «(...) насипав пагорб, / Щоб протягом віків показував народам, / Як Польща вшановувала своїх вождів-героїв (...)».

У 1905 р. Марія Конопницька видала у Львові «Śpiewnik historyczny». Друга частина цього твору присвячена повстанню 1794 р. і його

провідникові. 1794-й поетеса назвала «Роком Костюшка».

Про Костюшка також писав Владзімеж Пшерва-Тетмайер. У вірші під назвою «Racławice» він так представив провідника: «Серце вождя радіє, коли він бачить косиньєрів, / А селяни провідника вітають радісно: / «Нехай живе наш вождь! Нехай живе!» (...) / Провідник постійно до шапки рукою салютує. / «Вітаю, діти, – каже він. – Польща вам дякує».

Марія Домбровська, видатна письменниця XX ст., в одному зі своїх творів таким чином вшанувала Костюшка: «(...) Є видатні люди, які мають пам'ятники зроблені із заліза, / Інші мають із каменю, бронзи, мармуру. / Для Костюшка було замало тільки металу або каменю. / Уся польська земля – пам'ятник йому».

Хоча твори про Тадеуша Костюшка різноманітні за змістом і формою, для творців польської літератури він завжди був зразком патріота, а його моральна чистота викликала у всіх авторів повагу й визнання: «(...) Провідник був оточений ореолом поваги і слави. (...) До високих ідей (...) зверталися повстанці в 1831 і 1863 р., з його гаслами йшли в бій за Польщу і солдати Першої світової війни, і останньої війни, куди б їх не загнали військові потрясіння».

Сьогодні Тадеуш Костюшко існує лише в історичному просторі, лірична пам'ять про нього зникає, і, здається, ми забуваємо про цінності, які він сповідував і які актуальні завжди, на будь-якому історичному етапі: Свобода, Вітчизна і Честь.

Підготувала Ядвіга DEMCZUK
Фото: http://texastothethames.blogspot.com/2012_06_01_archive.html

Для написання використано матеріали книг: «Tadeusz Kościuszko w literaturze narodów Europy i Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej» Ежи Слізінського (Видавництво MON, Варшава, 1981 р.) та «Tadeusz Kościuszko w literaturze polskiej. Antologia 1746–1946» Стефана Папі.

95. lat Orderu Odrodzenia Polski

95 років ордену «Відродження Польщі»

4 лютого 1921 р. Сейм установив Order Odrodzenia Polski w celu nagrodzenia zasług położonych w służbie dla Państwa i społeczeństwa. Order Odrodzenia Polski, nazywany po łacinie Polonia Restituta, to drugi, co do ważności (po Orderze Orła Białego) order cywilny.

W myśl ustawy sprzed 95 lat odznaczani mogą być nim obywatele «nieskazitelного charakteru i sumiennej pracy, którzy zasłużyli się szczególniej Ojczyźnie przez dokonanie czynów wybitnych» (Dz.U.RP Nr 24 z 1921 r.).

Order w kształcie krzyża maltańskiego z białym orłem w koronie i napisem «Polonia Restituta» na rewersie, służy uhonorowaniu za wybitną twórczość naukową, artystyczną i literacką. Ma być – zgodnie z zamysłem jego twórców – wyrazem uznania dla czynów męstwa i odwagi, sumiennej, wieloletniej służby na rzecz państwa w urzędach cywilnych i wojskowych, a także pracy o charakterze filantropijnym.

Order dzielił się początkowo na cztery klasy. W kwietniu 1922 r. Сейм wprowadził kolejną, piątą klasę. Najważniejszy order I – klasy, czyli Krzyż Wielki noszony jest na czerwonej wstędze z białymi paskami po bokach, zakładanej przez prawe ramię do lewego boku. Kolejne klasy to: Krzyż Komandorski z Gwiazdą, Krzyż Komandorski, Krzyż Oficerski i Krzyż Kawalerski.

Przed II wojną światową Krzyżem Wielkim zostali odznaczeni m.in.: prezydenci Ignacy Mościcki i Gabriel Narutowicz, marszałek Edward Rydz-Śmigły, ministrowie spraw zagranicznych: Roman Dmowski i Józef Beck, a także pisarz Stefan Żeromski – pisze Wanda Bigoszevska w książce «Polskie ordery i odznaczenia».

Podczas wojny i po niej, aż do 1990 r. order Polonia Restituta był nadawany przez rząd polski na uchodźstwie. Krzyżem Kawalerskim przez rząd londyński został uhonorowany m.in. Stefan Niesiołowski. W 1944 r. Polonia Restituta został także włączony do orderów i odznaczeń państwa «ludowego». Ogólny wygląd pozostał niezmienny w stosunku do przedwojennego, jednak orła pozbawiono korony, a na rewersie zmieniono daty. Zamiast roku 1918 pojawił się 1944. Do wersji z 1921 r. zaprojektowanej przez Mieczysława Kotarbińskiego powrócono dopiero w 1990 r.

Godności orderu strzeże – jak u jego początków - kapituła z Wielkim Mistrzem na czele. Pierwszym był Naczelnik Państwa Józef Piłsudski. W skład pierwszej kapituły wchodził m.in. pisarz, noblista Władysław Reymont i artysta malarz Leon Wyczółkowski. Obecnie, zgodnie z ustawą o orderach i odznaczeniach prezydent RP, z tytułu wyboru na ten urząd, staje się Kawalerem Orderu Odrodzenia Polski klasy I i przewodniczy Kapitułce, jako Wielki Mistrz Orderu.

4 лютого 1921 р. Сейм заснував орден «Відродження Польщі» для нагородження за заслуги, здійснені для блага держави й суспільства. Ця нагорода, котру латинською мовою називають «Polonia Restituta», – другий за значимістю (після ордену «Білого Орла») цивільний орден.

Згідно із законом, прийнятим 95 років тому, ним нагороджують громадян за «бездоганний характер і сумлінну працю, котрі служили Вітчизні своєю видатною діяльністю» (Список законів РП № 24 за 1921 р.).

Орденем у вигляді мальтійського хреста з білим орлом і короною та написом «Polonia Restituta» на реверсі вшановують за видатну наукову, мистецьку й літературну творчість. Згідно із задумом, він має бути знаком визнання за мужність і відвагу, сумлінну багаторічну службу на користь держави в цивільних та військових установах, а також благодійну роботу.

Орден спочатку мав чотири ступені. У квітні 1922 р. Сейм запровадив ще один, п'ятий, ступінь. Найважливіший орден I ступеня, тобто «Великий хрест», носять на червоній стрічці з білими смугами по боках, що накладається на праве плече до лівого боку. Наступні ступені це: «Командирський хрест із зіркою», «Командирський хрест», «Офіцерський хрест» і «Лицарський хрест».

«Перед Другою світовою війною «Великим хрестом» відзначили, зокрема, президентів Ігнація Мосціцького та Габрієля Нарutowича, маршалка Едварда Ридз-Смігли, міністрів закордонних справ Романа Дмовського і Юзефа Бека, а також письменника Стефана Жеромського», – пише Ванда Багошевська у книжці «Польські ордени та відзнаки».

Під час війни та після неї, аж до 1990 р., орден «Polonia Restituta» вручав польський уряд у діаспорі. «Лицарським хрестом» уряд у Лондоні нагородив Стефана Несьоловського. У 1944 р. «Polonia Restituta» зарахували до орденів і відзнак народної республіки. Загальний вигляд залишився без змін у порівнянні з передвоєнним, проте орла позбавили корони, а на реверсі було змінено дату. Замість 1918 р. – 1944 р. До версії 1921 р., розробленої Мечиславом Котарбінським, повернулися аж у 1990 р.

Достоїнство ордену стереже комісія з Великим Майстром на чолі. Першим Великим Майстром був Юзеф Пілсудський. До складу першої комісії входили письменник, лауреат Нобелівської премії Владислав Реймонт і художник Леон Вичулковський. Нині згідно із законом «Про ордені і відзнаки» кавалером ордену «Відродження Польщі» I ступеня та Великим Майстром ордену, котрий очолює комісія, одразу після інавгурації стає президент РП.

Upamiętniono architekta Serhija Tymoszenkę

Вшанували архітектора Сергія Тимошенка

Z okazji 135. rocznicy urodzin znanego architekta i działacza społecznego Serhija Tymoszenki w Łucku otwarto tablicę pamiątkową. Wydarzenie miało miejsce 5 lutego.

У Луцьку відкрили інформаційну дошку з нагоди 135-ї річниці від дня народження відомого архітектора та суспільного діяча Сергія Тимошенка. Подія відбулася 5 лютого.

Tablica została umieszczona na budynku przy ulicy Jaroszczuka 16 (w okresie międzywojennym – ulica Matejki 26). Budynek ten został wybudowany według projektu architekta. Serhij Tymoszenko mieszkał w nim w latach 1934–1939.

Krajoznawca, kierownik Oddziału Ochrony Dziedzictwa Kulturowego Wydziału Kultury Rady Miasta Łuck Petro Tronewycz powiedział, że kilka dni przed otwarciem tablicy, niestety trzeba było zmywać graffiti na tym budynku, używając bardzo drogich rozpuszczalników.

«Serhij Tymoszenko projektował budynki, cerkwie, dworce. Jest jednym z prekursorów ukraińskiego modernizmu w architekturze. Kiedy projektował budynki w Łucku, miasto leżało w granicach Rzeczypospolitej Polskiej. Swoimi budowlami kształtował ukraińskie środowisko» – powiedział Petro Tronewycz.

W Kowlu Serhij Tymoszenko pracował nad projektem dworca kolejowego. Według jego projektów zbudowano 19 dworców, a także znane budynki Jurkewycza i Ławrentijewa w Kijowie oraz Popowa i Bojka w Charkowie.

Architekt brał aktywny udział w ruchu rewolucyjnym. W 1917 r. został powołany na członka Ukraińskiej Centralnej Rady i na przewodniczącego Zjazdu Rolników Ukrainy Słobodkiej. Był jednym z pomysłodawców założenia Ukraińskiego Instytutu Architektury w Kijowie. Później obejmował stanowiska

inspektora i ministra dróg Ukraińskiej Republiki Ludowej. W latach 1928–1929 pracował jako rektor Ukraińskiej Akademii Gospodarczej w Poděbradach (Czechosłowacja).

W latach 1930–1939 Serhij Tymoszenko mieszkał w Łucku. Pracował jako główny architekt budownictwa rolnego na Wołyniu. Zaprojektował 40 budynków, a także kilka cerkwi. W roku 1935 Serhij Tymoszenko został posłem na Sejm, a w 1938 r. – senatorem RP z województwa wołyńskiego.

Na zainstalowanej tablicy informacyjnej zaznaczono, że twórczy dorobek architekta liczy ponad 400 domów, świątyń, dworców i innych budowli na Ukrainie oraz poza jej granicami. Do dzisiaj w Łucku zachowały się domy mieszkalne wybudowane według jego projektów na ulicach: Kryłowa 6, Stepana Bandery 8, Potapowa 2, Czerwononji Kałyny 7, Jaroszczuka 16.

Po zakończeniu uroczystości w Muzeum Ikony Wołyńskiej odbyła się uroczysta akademii poświęcona 135. rocznicy urodzin architekta.

Otwarcie tablicy odbyło się z inicjatywy Wołyńskiej Obwodowej Organizacji Narodowego Związku Architektów Ukrainy, Oddziału Ochrony Dziedzictwa Kulturowego Wydziału Kultury Rady Miasta Łuck w ramach rozwoju systemu nawigacji turystycznej.

Maja GOŁUB

Дошку встановили на будинку, що знаходиться на вулиці Ярощука, 16 (у міжвоєнний період – вулиця Матеїка, 26). Цю споруду побудували за проектом архітектора. Там Сергій Тимошенко проживав упродовж 1934–1939 рр.

Краєзнавець, керівник відділу охорони культурної спадщини управління культури Луцької міської ради Петро Троневи́ч розповів, що за кілька днів до відкриття дошки довелося відмивати графіті на цьому будинку, використовуючи дорогі розчинники.

«Сергій Тимошенко проектував будинки, церкви, вокзали. Він один із зачинателів українського архітектурного модернізму. Коли він проектував будинки в Луцьку, місто було у складі Речі Посполитої. Він створював своїми будівлями українське середовище», – сказав Петро Троневи́ч.

Сергій Тимошенко працював у Ковелі над проектом залізничного вокзалу. За його проектами було збудовано 19 залізничних вокзалів, а також відомі будинки в українському стилі: Юркевича й Лаврентієва в Києві та Попова, Бойка в Харкові.

Архітектор Сергій Тимошенко брав активну участь у революційному русі. В 1917 р. його обрали членом Української Центральної Ради та головою Селянського з'їзду Слобідської України. Він був одним з ініціаторів створення Українського архітектурного інституту в Києві.

Згодом займав пости інспектора та міністра шляхів УНР. У 1928–1929 рр. працював ректором Української господарської академії в Подєбрадах (Чехословаччина).

У 1930–1939 рр. Сергій Тимошенко проживав у Луцьку. Працював головним архітектором сільськогосподарського будівництва Волині. Він спроектував понад 40 будинків, а також декілька церков. У 1935 р. волинцями обрали Сергія Тимошенка послом до польського Сейму. В 1938 р. він став сенатором Речі Посполитої.

На встановленій інформаційній дошці зазначено, що творчий здобуток архітектора нараховує понад 400 будинків, храмів, вокзалів та інших споруд в Україні та за її межами. До сьогодні в Луцьку збереглися житлові будинки, збудовані за його проектами за адресами: Крилова, 6, Степана Бандери, 8, Потапова, 2, Червоної Калини, 7, Ярощука, 16.

Після завершення церемонії відкриття інформаційної дошки в Музеї волинської ікони відбулася урочиста академія, присвячена 135-й річниці від дня народження архітектора.

Захід відбувся з ініціатииви Волинської обласної організації Національної спілки архітекторів України, відділу охорони культурної спадщини управління культури Луцької міської ради в рамках розширення системи туристичного ознакування.

Мая ГОЛУБ

Biblioteka Lodomerii

Бібліотека Лодомерії

Gazety z okresu międzywojennego, informacje o książkach, archiwach i stronach internetowych, związanych z Wołyniem, można znaleźć na stronie lodomeria.weebly.com.

Można tu znaleźć m.in. przewodnik «Państwowe Archiwum w Obwodzie Wołyńskim» oraz informatory «Katalog Ksiąg Metrykalnych Państwowego Archiwum w Obwodzie Wołyńskim (1600–1933)», «Państwowe Archiwum w Obwodzie Wołyńskim: ewidencje z adnotacjami. Zbiory z okresu do 1939 roku», «Państwowe Archiwum w Obwodzie Wołyńskim: ewidencje zbiorów organów i organizacji Komunistycznej Partii Ukrainy (1939–1991)».

Autorzy lodomeria.weebly.com podają także listę polskich stron internetowych, zawierających informacje o Wołyniu lub umożliwiających poszukiwanie członków rodziny. Są to m.in. linki do stron Archiwum Głównego Akt Dawnych w Warszawie, Narodowego Archiwum Cyfrowego w Warszawie, «Genetyka–Genealogia», «Metryki. Wołyń (XIX–wieczne metryki z Wołynia)», «Strony o Wołyniu», «Wołyń – pamiątki polskich czasów», «Herbarz Polski», «Wołyń naszych przodków».

Podano także ukraińskie strony: «Zrehabilitowani przez historię», «Historia miast i wsi Ukraińskiej SRR», oraz rosyjskie: «Memorial» i «Gerbownik».

Uwagę czytelnika z pewnością przyciągnie prasa ukazująca się w okresie międzywojennym, w języku ukraińskim i polskim. Tytuły te są dostępne w postaci plików pdf lub DjVu. Znajdziemy tu czasopisma: «Ziemia Wołyńska», «Wołyńskie Wiadomości Rzemieślnicze», «Громада», «Gromada Wołyńska», «Наш голос», «Наш шлях», «Kresy», «Życie Wołynia», «Міла Віє», «Dziennik Wołyński», «Goniec Wołyński», «Kurier Wołyński» i in. Niektóre tytuły są reprezentowane przez jeden czy kilka numerów, inne – poprzez liczniejszy zbiór.

Czytelnikom proponuje się także listę książek, katalogów i materiałów konferencji naukowych dotyczących historii Wołynia, które ukazały się w XXI wieku.

BM

Газети, що виходили в міжвоєнний період, інформацію про книги, архіви та Інтернет-сторінки, пов'язані з Волинню, можна знайти на сайті: lodomeria.weebly.com.

Там можна ознайомитися з путівником «Державний архів Волинської області» та довідниками: «Каталог метричних книг Державного архіву Волинської області (1600–1933)», «Державний архів Волинської області: Анотований реєстр описів. Фонди періоду до 1939 року», «Державний архів Волинської області: Анотований реєстр описів фондів органів і організацій Компартії України (1939–1991)».

Інформують автори lodomeria.weebly.com і про Інтернет-сторінки, де можна знайти цінну інформацію про Волинь або дослідити родинні зв'язки. Серед них – сайти Головного архіву давніх актів у Варшаві, Національного цифрового архіву Польщі, «Генетика. Генеалогія», «Метрики Волині. XIX ст.», «Сторінки про Волинь», «Волинь – пам'ятки польських часів», «Герби Польщі», «Волинь наших предків». У переліку наявні й українські Інтернет-сторінки,

зокрема «Реабілітовані історією», «Історія міст і сіл Української РСР», та російські – «Меморіал» і «Гербовник».

Цікава підбірка періодичних видань міжвоєнного періоду українською та польською мовами, які можна завантажити у форматах pdf та DjVu. На сайті доступні такі видання: «Ziemia Wołyńska», «Wołyńskie Wiadomości Rzemieślnicze», «Громада», «Gromada Wołyńska», «Наш голос», «Наш шлях», «Kresy», «Życie Wołynia», «Міла Віє», «Dziennik Wołyński», «Goniec Wołyński», «Kurier Wołyński» та інші. Деякі видання представлено одним чи кількома номерами, деякі – чисельнішою підбіркою.

Окрім цього, читачеві запропоновано підбірку книг, каталогів та наукових збірників різноманітних конференцій, що вийшли у XXI ст. і стосуються історії Волині.

BM

Кsiążка o rzeźbiarzu z Wołynia

Представили книгу про геніального скульптора з Волині

W Łucku zaprezentowano pierwszą książkę w języku ukraińskim o słynnym rzeźbiarzu z Wołynia Tomaszu Oskarze Sosnowskim (1812–1886). Wydarzenie miało miejsce w Wołyńskim Muzeum Krajoznawczym. Uczestniczyli w nim autor Walerij Wojtowycz, przedstawiciele muzeów, krajoznawcy, dziennikarze z Wołynia i Równieńczyzny.

Praca malarza, krajoznawcy i pisarza Walerija Wojtowycza pod tytułem «Tomasz Oskar Sosnowski. Rzeźba klasycyzmu» jest solidnym wielostronicowym wydaniem. Udało się w nim zebrać unikatowe materiały archiwalne o artyście i jego twórczości, ilustracje słynnych zabytków architektury, rzeźb, krajobrazów, związanych z epoką klasycyzmu oraz autorskie zdjęcia prac rzeźbiarza.

Walerij Wojtowycz podzielił się historią tworzenia książki, a także zapoznał obecnych z mało znanymi faktami z biografii genialnego artysty Tomasza Oskara Sosnowskiego, który urodził się we wsi Nowomalin (obecnie obwód rówieński), studiował w akademiach sztuk pięknych w Warszawie, Berlinie, Rzymie. «Chociaż większość swojego życia spędził w stolicy Włoch, zawsze pamiętał o swoim pochodzeniu. Rodzina jego matki wywodzi się ze sławnego książęcego rodu Czetwertyńskich, a rodzina ojca – ze słynnego rodu Sosnowskich. Prezentują swoją książkę w Łucku 27 stycznia, ponieważ właśnie w tym dniu, 130 lat temu, zabrakło genialnego artysty. Jego los jest związany z Ukrainą, Polską, Włochami, a prace rzeźbiarza zdobią teraz najsłynniejsze świątynie i muzea w wielu miastach świata. Wśród nich rzeźby „Chrystus w grobie”, „Madonna z Dzieciątkiem”, „Pieta”, a także „Macierzyństwo Marii”, „Madonna Niepokalanego Poczęcia” – zaznaczył Walerij Wojtowycz. Poza tym opowiedział o słynnych pracach artysty, które znajdują się teraz w Krakowie, Wilnie, Rzymie, Paryżu, Ostrogu, Równem, Żytomierzu, Czernihowie i wielu innych miastach.

Dyrektor Równieńskiego Obwodowego Muzeum Krajoznawczego Oleksandr Bułyha

podkreślił wagę wydania, ponieważ pamięć o Tomaszu Oskarze Sosnowskim wreszcie zostanie upamiętniona nie tylko w literaturze. Na najbliższych obradach Rady Miasta Równa zostanie uchwalona decyzja o nadaniu jednej z ulic miasta nazwiska artysty. Planuje się, że niebawem pojawi się towarzystwo imienia Sosnowskiego, a także zostanie założona nagroda dla utalentowanych artystów.

Wicekonsul Konsulatu Generalnego RP w Łucku Elżbieta Zielińska jest przekonana, że dzięki tej książce więcej ludzi dowie się, że geniusz urodził się tutaj, na Wołyniu. W 1997 r. polski historyk Lechosław Lameński wydał książkę o wybitnym artyście w języku polskim, a od dzisiaj o rzeźbiarzu można będzie przeczytać także po ukraińsku. «Po raz pierwszy poznałam prace Sosnowskiego w Ostrogu i byłam pod wrażeniem. Widzę w nich połączenie trzech żywiołów: geniuszu, talentu i gruntownego wykształcenia, które wywodzi się z Wołynia. Tomasz Oskar Sosnowski jest nie tylko praktykiem neoklasycyzmu, ale też teoretykiem, ponieważ 24 akademie sztuk pięknych nadały mu tytuł doktora honoris causa» – powiedziała Elżbieta Zielińska.

W Łucku przedstawiono nie tylko książkę o Tomaszu Oskarze Sosnowskim, ale też projekt pomnika, który przygotował rzeźbiarz Wołodimir Stasiuk. Obecni na spotkaniu krajoznawcy wyrazili nadzieję, że w najbliższym czasie pomnik słynnego artysty z Wołynia stanie na jednym z placów Łucka, Równego czy Ostroga.

Wiktor JARUCZYK,

Першу україномовну книгу про славетного скульптора з Волині Томаша Оскара Сосновського (1812–1886) презентували в Луцьку. Подія відбулася у Волинському краєзнавчому музеї. На ній були присутні автор видання Валерій Войтович, а також музейники, краєзнавці, журналісти з Волині та Рівненщини.

Праця художника, краєзнавця й письменника Валерія Войтовича – солідне багатосторінкове видання під назвою «Томаш Оскар Сосновський. Скульптура класицизму», в якому вдалося зібрати унікальні архівні матеріали про митця і його творчість. А ще – ілюстрації славетних пам'яток архітектури, скульптури, живопису, що пов'язані з епохою класицизму, авторські фотографії робіт скульптора.

Валерій Войтович розповів про історію створення книжки, а також ознайомив присутніх із малознаними фактами біографії геніального митця Томаша Оскара Сосновського, котрий народився у селі Новомалин (теперішня Рівненщина), навчався в академіях мистецтва Варшави, Берліна і Рима. «Хоч і прожив більшість свого життя в італійській столиці, завжди пам'ятав про своє коріння. Він походив по материній лінії зі славного княжого роду Четвертинських, а по батьковій лінії – з відомого роду Сосновських. Я представляю свою книжку в Луцьку 27 січня, оскільки саме в цей день 130 років тому не стало геніального митця. Його пов'язують із Україною, Польщею та Італією, а роботи скульптора зараз прикрашають найвідоміші храми й музеї багатьох міст світу. Серед них – скульптури „Христос на смертному одрі”, „Діва Марія з Дітям”, „Pieta” („Оплакування”), а також „Материнство Марії”, „Богородиця Непорочною зачаття”, – зазначив Валерій Войтович. Ще розповів про видатні роботи майстра, які сьогодні знаходяться в Кракові й Вільнюсі, Римі та Парижі, Ostrozi й Рівному, Житомирі та Чернігові й багатьох інших містах.

Директор Рівненського обласного краєзнавчого музею Олександр Булига відмітив

важливість дослідження, адже пам'ять про Томаша Оскара Сосновського нарешті буде увіковічено не тільки в літературі. На найближчій сесії Рівненської міськради буде затверджено рішення про надання одній із вулиць міста прізвища митця. Планується, що невдовзі буде відкрито культурне товариство імені Сосновського, а також створять премію, яку вручатимуть талановитим митцям сучасного світу.

Віце-консул Генерального консульства Республіки Польща у Луцьку Ельжбета Зелінська під час свого виступу висловила переконання, що завдяки цій книжці більше людей дізнається, що тут, на Волині, народився геній. У 1997 р. польський історик Лехослав Ламєнський видав книгу про видатного митця польською мовою, а відтепер про нього можна прочитати й українською. «Вперше ознайомилася з роботами Сосновського в Ostrozi, і вони вразили мене. Бачу в них поєднання трьох стихій: генія, таланту і ґрунтовної освіти, що бере свій початок із Волині. Томаш Оскар Сосновський не лише практик неокласицизму, але й теоретик, адже 24 академії мистецтв світу надали йому звання почесного доктора своїх освітніх закладів», – наголосила Ельжбета Зелінська.

Під час презентації продемонстрували не лише видання про Томаша Оскара Сосновського, але й проект пам'ятника, який підготував скульптор Володимир Стасюк. Присутні на заході краєзнавці припустили, що, можливо, вже найближчим часом обличчя славетного волинянина прикрасить одну із площ Луцька, Рівного чи Ostroga.

Віктор ЯРУЧИК,

Modlitwa w intencji Alfreda Kelle

Na Cmentarzu Dubieńskim w Równem w zeszłym tygodniu odbyła się modlitwa w intencji polskiego legionisty Alfreda Kelle.

Alfred Kelle – jest jedynym polskim legionistą, z pochowanych na tym cmentarzu, którego nazwisko jest obecnie nam znane. Spoczywa tu, w kwaterze wojkowej wraz z ponad 300 polskimi legionistami, którzy zginęli w walce z bolszewikami w 1920 r.

Modlitwę poprowadził wikariusz z kościoła pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Równem ks. Tomasz Czopor, towarzyszył mu proboszcz parafii wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Ostrogu ks. Witold-Yosif Kovaliv. Zgromadzeni na modlitwie wysłuchali opowieści krajoznawców o wydarzeniach sprzed 96 lat. Nawiązywali oni do wydarzeń z 1920 r, kiedy Wojsko Polskie pod dowództwem Józefa Piłsudskiego oraz Armia URL na czele z Symonem Petlurą razem walczyły z bolszewikami, oraz do dzisiejszego wsparcia ze strony polskiego narodu, którego on udziela Ukrainie w jej obronie przed Rosją. Krajoznawca Czesław Chytry podczas swojego przemówienia wyraził także nadzieję, że w Równem pojawi się pomnik poświęcony polskiemu legionistom, którzy walczyli z bolszewikami.

Jarosław KOWALCZUK

Молитва в пам'ять про Альфреда Келле

Урочиста молитва, присвячена пам'яті польського легіонера Альфреда Келле, пройшла минулого тижня на Дубенському цвинтарі в Рівному.

Альфред Келле – єдиний легіонер, похований на цьому кладовищі, ім'я якого дійшло до наших часів. Він спочиває тут разом із більше ніж 300 польськими військовими, котрі загинули в боротьбі з більшовиками у 1920 р.

Урочистий піснеспів і богослужіння провели ксьондз-вікарій рівненського костелу Святих Петра і Павла отець Томаш Чопор і настоятель костелу Успіння Пресвятої Діви Марії в Ostrozi Вітольд-Йосиф Ковалів. Присутні з цікавістю вислухали виступи людей, які розповіли про події, що відбувалися 96 років тому. Вони провели історичну паралель між подіями 1920 р., коли Військо Польське під командуванням Юзефа Пілсудського та Армія УНР на чолі із Симоном Петлюрою боролися з більшовиками, та сьогоднішньою підтримкою України польським народом у її протистоянні Росії. На завершення заходу місцевий краєзнавець Чеслав Хитрий вкотре висловив надію, що в Рівному зведуть пам'ятник польським легіонерам, які боролися з більшовизмом.

Ярослав КОВАЛЬЧУК

«Rozmowa z pisarzem» ujrzała świat w Łucku

«Розмова з літератором» побачила світ у Луцьку

Kolejna książka naukowca, dziennikarza i tłumacza Wiktora Jaruczyka została wydana w Łucku. Jej tytuł – «Rozmowa z pisarzem: postacie współczesnej ukraińskiej twórczości artystycznej».

Чергова книжка науковця, журналіста й перекладача Віктора Ярुчика побачила світ у Луцьку. Її назва – «Розмова з літератором: Сучасна українська художня творчість в іменах».

Książka składa się z 34 rozmów ze współczesnymi pisarzami ukraińskimi. Większość z nich w wersji skróconej już ukazała się na łamach «Monitora Wołyńskiego» i w innych czasopiśmie Ukrainy i Polski. Wśród nich – rozmowa z dwunastoma znanymi wołynianami jak: Wiktor Werbycz, Mykoła Żułyński, Oleksandr Klymenko, Petro Korobczuk, Iwan Korsak, Wołodymyr Łys, Olga Lasniuk, Igor Pawluk, Olena Paszuk, Wasyl Słapczuk, Josyp Struciuk i Jurij Syczuk, który walczy teraz na wschodzie Ukrainy jako żołnierz ATO. Dzięki wydaniu można również zapoznać się z postaciami znanych mistrzów słowa spoza Wołynia – Jurija Wynnyczuka, Lubka Deresza, Andrija Kokotiuchy, Andrija Kurkowa, Raula Cziłaczawy, Wasyla Szklara i wielu innych. Niestety, dwóch bohaterów książki już nie żyje: są to pierwszy laureat Narodowej Nagrody im. Tarasa Szewczenki spoza Ukrainy Ostap Łapski (prawie całe życie mieszkał w Polsce), oraz słynny tłumacz i pisarz Jurij Zawgorodnij.

Ponadto w książce zawarte są fotografie i biografie artystów, ich dorobek artystyczny, cytaty znanych ludzi o pisarzach. «Rozmowa

z pisarzem» została opublikowana w wołyńskim wydawnictwie «Twerdynia». Dzięki programowi wspierania wydawania książek na Wołyniu przez lokalną obwodową administrację państwową dziesiątki egzemplarzy tej książki trafią do bibliotek w miastach i wsiach naszego regionu.

Według Wiktora Jaruczyka, bohaterzy jego aktualnej książki są beznadziejnymi optymistami. «Pomimo wielu przeszkód, oni nadal pracują i wierzą, że zasiane słowa na pewno dadzą plony, a zebrane przez czytelników owoce przyniosą tylko przyjemności i korzyści. A jeszcze – każda nowa książka w języku ukraińskim jest również narzędziem do walki z rusyfikacją naszej kultury, edukacji, państwa. Gdyby wszyscy obywatele Ukrainy rozmawiali biegle w języku ukraińskim, czytali utwory ukraińskich pisarzy, byli budowniczymi ukraińskiej idei, to żadna aneksja i atak ze strony Rosji nie byłyby dla nas straszne».

BM

Do pracy uwiły interwju autora цього проекту з 34-ма сучасними українськими письменниками. Більшість із них у скороченій версії вже друкувалися на сторінках «Волинського монітора» та інших періодичних видань України й Польщі. Серед них – розмови із дванадцятьма зnanymi волинянами: Віктором Вербічем, Миколою Жулинським, Олександром Клименком, Петром Коробчуком, Іваном Корсаком, Володимиром Лисом, Ольгою Ляснюк, Ігорем Павлюком, Оленою Пашук, Василем Слпачуком, Йосипом Струцюком та Юрієм Сичуком, котрий зараз воює на сході України в складі українських сил АТО. Також завдяки літературній новинці читач зможе ближче познайомитися зі зnanymi майстрами слова з-за меж Волині: Юрієм Винничуком, Любом Дерешом, Андрієм Кокотюхою, Андрієм Курковим, Раулем Чілачавою, Василем Шклярем та іншими. На жаль, двоє героїв праці вже відійшли в інші світи: перший лауреат Шевченківської премії з-за меж України Остап Лапський (практично все життя прожив у Польщі), а також відомий перекладач і літературний діяч Юрій Завгородній.

Окрім цього, в книзі вміщено фотографії й біографії митців, їхні мистецькі здобутки, цитати відомих людей про письменників. «Розмова з літератором» побачила світ у волинському поліграфічно-видавничому домі «Твердиня». Десятки примірників цього літературно-художнього видання завдяки програмі підтримки книговидавництва на Волині місцевої обласної державної адміністрації розійдуться бібліотеками міст і сіл нашої області.

На думку Віктора Ярुчика, герої його теперішньої книги – відчайдушні оптимісти. «Попри численні перешкоди, вони продовжують творити і вірять, що посіяне слово неодмінно зійде і проросте, а зібрані читачами плоди принесуть тільки насолоду і користь. А ще – кожна нова україномовна книжка – це ще й інструмент боротьби зі зросійщенням нашої культури, освіти, держави. Коли б усі громадяни України вільно володіли українською мовою, читали місцевих авторів, були будівничими української ідеї, то жодна анексія і напад зі сторони Росії нам би не були страшні».

BM

День открытых дверей на UMCS

11 marca 2016 r. na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie odbędzie się dzień otwarty dla cudzoziemców.

W ramach dnia otwartego będzie się można zapoznać z ofertą edukacyjną oraz bazą naukową, którą oferuje UMCS. Przewidziane są także: wycieczka po miasteczku akademickim, prezentacje w języku ukraińskim i rosyjskim, program sportowy, gra miejska «Odkryj UMCS» oraz koncert. Do dyspozycji przyszłych studentów będą pracownicy biura rekrutacyjnego uniwersytetu oferujący konsultacje oraz porady.

Ze szczegółowym planem imprezy wkrótce można będzie się zapoznać na stronie uczelni.

Zainteresowani udziałem (osoby indywidualne oraz grupy) mogą się zgłaszać, wysyłając mail pod adresem: taras.bondarenko@poczta.umcs.lublin.pl.

Źródło: www.umcs.pl/uk/

День відкритих дверей УМКС

11 березня 2016 р. в Університеті Марії Кюрі-Склодовської в Любліні відбудеться День відкритих дверей.

У рамках заходу передбачено ознайомлення з навчальною пропозицією та навчальною базою університету, екскурсію академічним містечком, презентації українською та російською мовами, відвідування промоційних стендів факультетів, networking (кава+консультації) з працівниками приймального бюро, спортивну програму, міську гру «Відкрий УМКС», концерт та ін.

Детальний план розмістять незабаром на сайті навчального закладу.

Зацікавлені в участі (організовані групи й індивідуальні особи) можуть зголошуватися, виславши лист на адресу: taras.bondarenko@poczta.umcs.lublin.pl.

Джерело: www.umcs.pl/uk/

Ocaleni od zapomnienia: Stanisław Zientara

Повернуті із забуття: Станіслав Зентара

Наш pierwszy szkic w ramach cyklu artykułów o działaczach polskiego podziemia antysowieckiego jest poświęcony duszpasterzowi Kościoła Rzymskokatolickiego Stanisławowi Zientarze.

Наш перший нарис у рамках циклу статей про учасників польського антирадянського підпілля присвячено душпастирю римо-католицької церкви Станіславу Зентарі.

Stanisław Zientara urodził się w 1886 r. w rodzinie chłopskiej Józefa Zientary i Katarzyny Lalki, którzy mieszkali we wsi Biskupice (obecnie województwo małopolskie). W 1900 r. ojciec Stanisława zmarł. Wiemy, że w latach 1912–1916 chłopiec studiował na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Turyńskiego (Włochy).

W przededniu II wojny światowej jego matka Katarzyna mieszkała we wsi Mędrzechów w województwie krakowskim (obecnie małopolskie) i prowadziła gospodarstwo rolne ze swoim młodszym synem Janem Zientarą (ur. w 1891 r.), który pracował także jako szewc. Jeszcze jeden brat Stanisława, Bronisław (ur. w 1898 r.) i jego jedyna siostra Eleonora (ur. w 1888 r.) mieszkali w Buffalo (USA).

Po studiach kapłan mieszkał w Kielcach, Warszawie, Wilnie i Krzemieńcu. Przez siedem lat pracował jako nauczyciel we wsi Radów w powiecie dubieńskim (obecnie rejon młynowski). Według niego, pracę nauczycielską rozpoczął w 1908 r. Podczas swojej działalności pedagogicznej był zarówno zwykłym nauczycielem, jak też dyrektorem szkół rzemieślniczych, niestety nie wiemy jakich dokładnie. Pomimo swoich święceń Stanisław Zientara nie wykonywał żadnych obrzędów religijnych w żadnej parafii rzymskokatolickiej. Jak sam mówił, był księdzem tylko z wykształcenia.

Do Równego Stanisław Zientara przybył w 1933 r. i do początku wojny pracował jako katecheta w polskich szkołach miasta.

Na początku listopada 1939 r. Zarząd NKWD we Lwowie zlikwidował Polską Organizację Walki o Wolność – jedną z pierwszych polskich organizacji podziemnych zorganizowaną przez generała Mariana Januszajtisa. Na jej podstawie założono grupę dywersyjną, która przygotowywała się do pełnienia akcji sabotażowych na obiektach strategicznych w czasie oczekiwanego powstania zbrojnego. W Równem o zamiarach organizacji dowiedział się ksiądz Stanisław Zientara, u którego na fałszywych dokumentach pod nazwiskami Anna Staszewska i Tadeusz Staszewski, ukrywali się siostra i brat generała Mariana Januszajtisa. Podczas przesłuchania w dniu 23 kwietnia 1940 r., Stanisław Zientara zeznał, że krewni generała (który w tym czasie już siedział w sowieckim więzieniu) musieli uciekać bez dokumentów, aby uniknąć prześladowań NKWD. Stanisław Zientara nie ukrywał tego, że to on zorganizował im dowody osobiste i zrobił fałszywe dokumenty dla Anny i Tadeusza wpisując panieńskie nazwisko ich matki. Od jednego z osadników osady krechowieckiej ksiądz otrzymał ponad 50 czystych książeczek dowodów osobistych, które rozdał wojskowym i członkom ich rodzin, którzy rozdał nielegalnie dostać się do Generalnego Gubernatorstwa.

Jak już wspominaliśmy w poprzednich artykułach, ksiądz często kontaktował się z Janem Jazwińskim, jednym z aktywistów rówieńskiego ośrodka Związku Walki Zbrojnej – 1 (ZWZ–1), którego poinformował, że lwowski zarząd planuje radykalne metody walki z bolszewicką okupacją.

Wiedział on również o działalności młodzieżowej organizacji podziemnej w Równem, znanej pod dwoma nazwami – «Sokół» i «Legion Niepodległości Polski», na czele której stał T. Stańczyk. Jej członków polecił on zarządowi ZWZ–1 jako ewentualnych kandydatów do wpisania się do lokalnego ośrodka w Równem.

W celu wzmocnienia walki z polskimi i ukraińskimi organizacjami nacjonalistycznymi, do Rówieńskiego Obwodowego Zarządu NKWD 22 marca 1940 r. przybyła operacyjna grupa śledcza NKWD ZSRR składająca się z 5 osób: 1 funkcjonariusz trzeciego oddziału i czterech

śledczy jednostki śledczej Głównego Zarządu Bezpieczeństwa Państwowego (ros. GUGB). Zrealizowali oni szereg spraw wywiadowczych i nadzorczych wobec członków polskiego podziemia. W sprawozdaniu z dnia 27 kwietnia 1940 r. adresowanym do komisarza ludowego Iwana Sierowa zaznaczono, że były to sprawy, które wymagały pilnej uwagi. Do nich zaliczano sprawę «Opium», dotyczącą rozpracowania księdza Stanisława Zientary i jego otoczenia. Ponieważ krewni generała Januszajtisa mieszkali u Zientary pod fałszowanymi dokumentami, zaliczono ich do polskiego podziemia i aresztowano (napiszemy o tym w następnych szkicach biograficznych).

W trakcie rozpracowywania sprawy «Perspektywa» okazało się, że jest ona połączona z innymi. Dało to powód aby sądzić, że sprawy «Powstańcy», «Parafia» i «Opium» dotyczą ogniw jednej organizacji – ZWZ–2. W związku z tym, dochodzenia wobec wszystkich czterech spraw połączono w jedno prowadzenie.

Przewidując swój areszt, Stanisław Zientara w drugiej połowie kwietnia 1940 r. przekazał Janinie Dynakowskiej dla potrzeb organizacji maszynkę drukarską, szapirograf, mapy topograficzne, czysty papier, kalkę i dwie czyste książeczki polskich paszportów.

Opracowując w archiwum sprawę Stanisława Zientary, za każdym razem odkrywaliśmy coś nowego. Były w niej rzeczy zdumiewające lub takie, które trzeba było wytłumaczyć. Złaszcza, nie mogliśmy zrozumieć tego, jak katecheta, który miał głosić tolerancję wobec wszystkich ludzi, mógł być zaciętym antysemitą. Stanisław Zientara był niezaprzeczalnym autorytetem dla wielu miejscowych Polaków, a generał Januszajtis w tamte trudne czasy powierzył mu swoich krewnych. Janina Dynakowska, która postanowiła wyburzyć most na drodze Zdobunów–Szepetówka, który miał przeszkodzić wywiezieniu Polaków w głąb ZSRR, przyszła z prośbą o radę właśnie do księdza. Przystając na jego argumenty, że te działania już są spóźnione, kobieta zrezygnowała z dywersji. Drzwi jego domu były otwarte dla przedstawicieli wszystkich organizacji podziemnych, Polaków szukających schronienia, rady i wsparcia moralnego. Ten fakt po raz kolejny potwierdza, że Stanisław Zientara formalnie dołączywszy do ZWZ–2, pozostawał prawdziwym kapłanem.

Być może właśnie to spowodowało, że funkcjonariusze grupy operacyjnej NKWD zaliczyli go do najgorszych wrogów władzy sowieckiej. We wniosku oskarżającym było powiedziane: «...przez wiele lat będąc wrogo nastawionym wobec władz sowieckich, walczył przeciw komunizmowi, rozpałał wrogość między Polakami a Żydami... Rozpowszechniał prowokacyjne i wrogie pogłoski o bliskim końcu władz sowieckich... Wciągał nowe osoby do organizacji podziemnych... Pomagał nielegalnie przekraczać granicę z ZSRR do Niemiec osobom prześladowanym przez zarządy władz sowieckich...». Czyli oskarżono go o przestępstwa, przewidziane w artykułach 54–2, 54–11 KK USRR. Według postanowienia Rówieńskiego Sądu Obwodowego z dnia 14 grudnia 1940 r. Stanisława Zientarę skazano na karę śmierci przez rozstrzelanie. Egzekucja odbyła się 8 kwietnia 1941 r. w Równem.

Na razie nie wiemy, gdzie jest pochowany Stanisław Zientara. Niech nasze modlitwy i pamięć o nim będą swoistym pomnikiem na jego nieznanym grobie.

Tetiana SAMSONIUK

Narodził się Stanisław Zentara 1886 r. u rodziny sеляn Юзефа Зентари та Катажини Лялки, які мешкали в селі Біскупіце (нині Малопольське воєводство). 1900 р. батько Станіслава помер. Відомо, що в 1912–1916 рр. хлопець навчався на теологічному факультеті Туринського університету (Італія).

Напередодні Другої світової війни його матір Катажина мешкала в селі Менджехув Краківського воєводства (нині Малопольське) та займалася сільським господарством разом зі своїм меншим сином Яном Зентарою (1891 р. народження), який, окрім господарства, заробляв на життя чоботарством. Ще один брат Станіслава Броніслав (1898 р. народження) та його єдина сестра Елеонора (1888 р. народження) проживали в Буффало (США).

Після закінчення університету духівник мешкав у Кельцах, Варшаві, Вільносі та Кременці. Сім років працював педагогом у селі Радів Дубенського повіту (нині Млинівський район). За його словами, вчителювати він почав у 1908 р. За час своєї педагогічної діяльності був як звичайним учителем, так і директором ремісничих шкіл, однак яких саме нам невідомо. Попри свій духовний сан, Станіслав Зентара не здійснював релігійні обряди в жодній римо-католицькій віросповідній релігійній громаді. Як він сам стверджував, був ксьондзом лише за освітою.

До Рівного Станіслав Зентара приїхав 1933 р. і до початку війни працював законовчителем у польських школах міста.

На початку листопада 1939 р. УНКВС Львова ліквідувало «Польську організацію боротьби за свободу» – одне з перших польських підпільних формувань, організоване генералом Маріаном Янушайтісом. На його базі було створено диверсійну групу, яка вела підготовку до здійснення терористичних актів на стратегічних об'єктах у момент очікуваного збройного повстання. У Рівному про наміри організації стало відомо ксьондзу Станіславу Зентарі, у якого з фальшивими документами на ім'я Анни Костянтинівни Сташевської та Тадеуша Костянтиновича Сташевського переховувалися сестра і брат генерала Маріана Янушайтіса. На допиті, проведеному 23 квітня 1940 р., Станіслав Зентара зізнався, що родичам генерала (який на той час уже перебував у радянських казематах) довелося тікати без документів, аби уникнути переслідування НКВС. Станіслав Зентара не приховував, що саме він дістав бланки та виготовив фальшиві документи для Анни й Тадеуша на дівоче прізвище їхньої матері. Від одного з осадників Креховецької осади духівник отримав понад 50 чистих бланків паспортів, котрі роздав військовослужбовцям та членам їхніх родин, які мали намір нелегально потрапити до Генерал-губернаторства.

Як ми вже зазначали в попередніх статтях, духівник часто спілкувався з Яном Язвінським – одним із активістів рівненського осередку Союзу збройної боротьби – 1 (СЗБ–1), якому повідомив, що львівський керівний центр планує радикальні заходи боротьби з більшовицькою окупацією.

Ксьондзу Станіславу Зентарі було відомо також про діяльність у Рівному молодіжної підпільної організації, відомої під двома назвами: «Сокіл» і «Легіон незалежності Польщі», яку очолював Т. Станчик. Її членів він запропонував керівництву СЗБ–1 як можливих кандидатів для поповнення місцевого осередку в Рівному.

Для посилення боротьби з польськими та українськими націоналістичними організаціями до Рівненського обласного управління НКВС 22 березня 1940 р. прибула оператив-

но-слідча група НКВС СРСР у складі 5 осіб: 1 співробітник 3-го відділу та 4 слідчих слід-частини Головного управління державної безпеки (ГУДБ). Вони реалізували низку агентурних справ та справ-формулярів на членів польського підпілля. У доповідній записці від 27 квітня 1940 р., адресованій наркомові Івану Серову, мова йшла про справи, які заслуговували особливої уваги. Серед них – справа «Opium», що стосувалася розробки ксьондза Станіслава Зентари та його оточення. Оскільки родичі генерала Янушайтіса жили в помешканні Зентари з фальшивими документами, їх зарахували до польського підпілля й арештували (про що ми згадаємо в наступних біографічних нарисах).

Із розгортанням слідства у справі під назвою «Перспектива» було з'ясовано, що вона має спільні риси з іншими справами. Це дало підстави стверджувати, що агентурні справи «Повстанці», «Парафія» й «Opium» – ланки однієї організації під назвою СЗБ–2. У зв'язку з цим слідство у всіх чотирьох справах об'єднало.

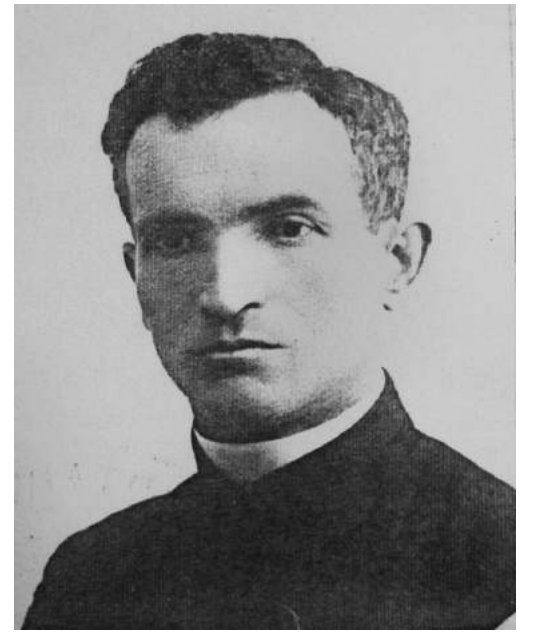
Передбачаючи свій арешт, Станіслав Зентара у другій половині квітня 1940 р. передав Яніні Динаковській на потреби організації друкарську машинку, шапірограф, топографічні карти, стос чистого паперу, копірку та два невикористаних бланки польських паспортів.

Неодноразово працюючи з архівно-слідчою справою Станіслава Зентари, ми щоразу відкривали в цій особистості щось нове, було й те, що дивувало, й те, що вимагало пояснення. Зокрема, те, як законовчитель, який мав проповідувати терпимість до всіх людей, міг бути запеклим антисемітом. Разом із тим Станіслав Зентара був незаперечним авторитетом для багатьох місцевих поляків, а генерал Янушайтіс у такий непростий час довірив йому свою рідню. Яніна Динаковська, наважившись на здійснення підризу мосту на перегоні Здобунів–Шепетівка, що мав завадити вивезенню поляків углиб СРСР, прийшла за порадою саме до ксьондза. Погодившись із його аргументами, що такі дії запізнili, жінка відмовилася від здійснення диверсії. Двері його дому були відчинені для представників усіх підпільних угруповань, поляків, які просто шукали прихистку, поради, моральної підтримки. Цей факт ще раз підтверджує, що Станіслав Зентара, формально примкнувши до СЗБ–2, залишався справжнім душпастирем.

Очевидно, саме це стало причиною зарахування його співробітниками опергрупи УНКВС до злісних ворогів радянської влади. У звинувачувальному висновку зазначено: «...будучи вороже налаштованим до Радвлади протягом ряду років, проводив боротьбу проти комунізму, розпалював національну ворожнечу між поляками та євреями... Поширював провокаційні та ворожі чутки про загибель Радвлади... Здійснював вербування нових осіб до складу антирадянської організації... Сприяв нелегальному переходу кордону з СРСР до Німеччини особам, які переслідувалися органами Радвлади...» Тобто його звинуватили у злочинах, передбачених статтями 54–2, 54–11 KK УРСР. Вироком Рівненського обласного суду від 14 грудня 1940 р. Станіслава Зентару засуджено до найвищої міри покарання – розстрілу. Вирок приведено в дію 8 квітня 1941 р. у Рівному.

Зараз нам невідомо, де спочиває прах страченого ксьондза Станіслава Зентари. Однак наші молитви й пам'ять про нього – це своєрідний обеліск на невідомій могилі.

Тетяна САМСОНЮК

Ferie w Krakowie

«Podziemia Rynku», Wawel, kościoły Krakowa, kopalnia soli w Wieliczce, Tatry – wszystkie te atrakcje zwiedzili uczniowie z Tarnopola. Spotkali się również z członkami Klubu Tarnopolan w Krakowie, zaprzyjaźnili się z polskimi rówieśnikami oraz zaprezentowali swoje umiejętności.

Od 20 do 27 stycznia 2016 r. grupa młodzieży ze Szkoły Języka Polskiego przy Polskim Towarzystwie Kulturalno-Oświatowym w Tarnopolu wypoczywała na zimowym obozie w Polsce. Było to możliwe dzięki pomocy komendanta harcerzy w Żarach Mirosława Zengla, który po raz kolejny uprzejmie zaprosił nas do przyłączenia się do swojej drużyny podczas podróży do Krakowa. Strona ukraińska płaciła tylko za przejazd do miejsca pobytu i za drogę powrotną, resztę sfinansowała strona polska.

Harcerze mieszkali w szkole nr 22 w Krakowie. Znajduje się ona na Kazimierzu nad Wisłą, w pobliżu Wawelu – rezydencji królów polskich w drugiej połowie XI – na początku XVII wieku. Była więc możliwość podziwiania pięknej architektury i poznania Starego Miasta. Warunki pobytu były typowe dla harcerzy: pobudka, gimnastyka poranna, śniadanie, apel, następnie – przed południem i po południu wycieczki lub podróże, a po kolacji – gry i piosenki przy symbolicznym ognisku.

Uczniowie z Ukrainy razem z polskimi dziećmi zwiedzili zabytki Krakowa, muzea miasta, świątynie, pomniki itp. W Muzeum Archeologicznym oprócz ciekawych rzeczy, zobaczyli kamienną replikę Światowida ze Zbrucza. Wizyta w Galerii Sztuki Polskiej XIX wieku zapadła w pamięć tym bardziej, że tutaj wycieczkę prowadził druż-komendant Mirosław Zengiel, który z zawodu jest historykiem. Bezkonkurencyjny okazał się oddział Muzeum Historycznego Miasta Krakowa «Podziemia Rynku», stworzony przy użyciu najnowocześniejszych technologii. Jego skala, eksponat i ogromna ilość nowoczesnych środków przekazywania informacji sprawiły, że zwiedzanie muzeum zamieniło się w interaktywne i ciekawe widowisko.

Jak wiadomo, w Krakowie jest wiele słynnych kościołów. Część z nich odwiedziliśmy. Majestat Bazyliki archikatedralnej św. Stanisława i św. Wacława na Wawelu sprawił, że byliśmy pod wrażeniem. Ta świątynia jest miejscem, gdzie koronowano i chowano królów Polski. Znajdujący się niemal u stóp Wzgórza Wawelskiego kościół św. Piotra i Pawła, jako pierwszy w Polsce został wybudowany w stylu barokowym. Kościół zaskoczył nas swoim ogrodzeniem z figurami 12 apostołów na postumentach oraz wnętrzem. Największy na świecie drewniany, złożony ołtarz z okresu późnego gotyku obejrzeliśmy w kościele Mariackim. A w kościele na Skałce byliśmy na niedzielnej mszy. We wszystkich krakowskich kościołach w tych dniach mogliśmy podziwiać świąteczne szopki, a największa z nich, posiadająca ruchome elementy, podobna do szopki w Tarnopolu, znajduje się w kościele oo. Franciszkanów.

Niezapomniany był też wyjazd do Wieliczki, gdzie zwiedziliśmy kopalnię soli, przeszliśmy szlakiem byłych górników, zapoznaliśmy się z narzędziami i warunkami ich pracy, zwiedziliśmy największy w świecie podziemny kościół, w którym wszystko wykonano z soli: ściany, sufit i podłoga, ikonostas, krzyże oraz rzeźby świętych. Jeden dzień poświęciliśmy także na wycieczkę w góry do Zakopanego. Tutaj zapoznaliśmy się z kulturą polskich górników, spróbaliśmy pysznego oscypka, odwiedziliśmy Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej, i obejrzeliśmy wielki śnieżny labirynt u podnóża Tatr.

Owocnym było spotkanie z byłymi tarnopolankami, które obecnie mieszkają w Krakowie. Przewodnicząca Klubu Tarnopolan w Krakowie Anna Madej otrzymała od nas filmy przeprowadzonych w Tarnopolu imprez okolicznościowych w 2015 roku. Opowiedziała o pracy swojej organizacji, przekazała Polskiemu Towarzystwu Kulturalno-Oświatowemu w Tarnopolu zbiór czasopism «Cracovia-Leopolis», wśród których są artykuły jej autorstwa. Najstarszy członek organizacji, Urszula Kogut, dopytywała się o te miejsca, które pamięta z dzieciństwa. Alicja Olszowska interesowała się wychowaniem w rodzinach z polskimi korzeniami i przekazała do Tarnopola książki oraz zbiór katolickiego tygodnika «Gość Niedzielny».

W czasie ferii zimowych w Krakowie młodzi mieszkańcy Tarnopola ćwiczyli sprawność komunikacyjną w języku polskim z nowymi przyjaciółmi, zdobywali doświadczenie w sensownej organizacji czasu wolnego, a także demonstrowali swoje zdolności. Dzieci podziwiali mistrzowską grę na flecie tarnopolanki Juliany Żukowej, która wykonała kilka utworów solo i w duecie z gitarzystą Maciejem Rosińskim z Żar. Wspaniałe były występy tancerek Tajisii Tłumackiej i Diany Kalby. Wszystkie dziewczyny z Tarnopola podarowały rówieśnikom z Polski ukraińskie pieśni ludowe w swoim wykonaniu. Za to otrzymały upominki i nagrody.

Halina ŻYRSKA, opiekun grupy,
członek Polskiego Towarzystwa
Kulturalno-Oświatowego w Tarnopolu
Foto: www.facebook.com/zhp.hufiecaryzhp

P. S.: Polskie Towarzystwo Kulturalno-Oświatowe w Tarnopolu wyraża szczerze podziękowania druhowi-komendantowi Hufca ZHP w Żarach Mirosławowi Zenglowi oraz jego Małżonce Krystynie za zaproszenie i ciekawy program ferii. Życzymy im dobrego zdrowia, szczęścia, sukcesów, szacunku od kolegów i wychowanków. Serdecznie zapraszamy do Tarnopola i czekamy na nowe spotkania w Polsce.

Канікули в Кракові

«Підземелля Ринку», Вавель, краківські костели, соляні шахти у Величці, Татри – там нещодавно побували учні з Тернополя. Вони також зустрілися з членами осередку тернополян у Кракові, подружилися з польськими ровесниками та продемонстрували свої таланти.

Із 20 до 27 січня 2016 р. група молоді зі школи польської мови, що діє при Польському культурно-освітньому товаристві в Тернополі, перебувала на зимовому відпочинку в Польщі. Це стало можливим завдяки сприянню коменданта харцерів у місті Жари Мирослава Зенгеля, який вкотре люб'язно запросив нас доєднатися до свого загону під час поїздки до Кракова. Українська сторона оплачувала лише переїзди до місця перебування й додому, а все інше профінансувала польська сторона.

Харцери проживали в школі № 22 у Кракові. Вона знаходиться в районі Казімеж на березі Вісли, в кількох кроках від славнозвісного замку Вавель, який із другої половини XI ст. до початку XVII ст. був резиденцією польських королів. Це дало можливість постійно насолоджуватися прекрасною архітектурою й чудовою атмосферою Старого міста. Умови перебування були характерними для харцерів: підйом, ранкова зарядка, сніданок, лінійка, до та після обіду екскурсії чи поїздки, а після вечері традиційні ігри та забави біля символічного вогнища.

Наші учні разом із польськими дітьми відвідали найвизначніші місця Кракова, багато музеїв міста, сакральних споруд, пам'яників тощо. В Музеї археології, окрім усього цікавого, побачили кам'яну статую Збручанського Світовида. Візит до Музею польського мистецтва XIX ст. запам'ятався тим, що екскурсію проводив друг-комendant Мирослав Зенгель, історик за фахом. Але найбільше нас вразив відділ Музею історії Кракова «Підземелля Ринку», створений із використанням найсучасніших технологій. Його масштаб, експонат і величезна кількість сучасних засобів передачі інформації зробили відвідини музею інтерактивними та подібними на цікаве шоу.

Як відомо, у Кракові багато знаменитих костелів. Частину з них ми оглянули. Своєю величчю здивував Кафедральний собор, що на території королівського замку. Це не просто храм, це коронаційний зал, музей скарбів, а також усипальниця польських королів. Розташований майже біля підніжжя Вавельського пагорба костел Святих Петра і Павла був першою святинєю, побудованою на території Польщі у стилі бароко. Він вразив нас своїм фасадом із фігурами 12-ти апостолів на постаменті та внутрішнім вбранням. Найбільший у світі дерев'яний позолочений вітар періоду пізньої готики ми оглянули в Маріацькому костелі. А в костелі на Скалці відвідали недільну месу. В усіх краківських храмах у ці дні ми любувалися різдвяними вертепами, найбільший із яких, та ще й із рухомими елементами, як у Тернополі, знаходиться в костелі францисканців.

Незабутньою залишиться для нас поїздка до Величкі, де ми відвідали соляну шахту, пройшли шляхом колишніх гірників, ознайомилися із їхніми знаряддями та умовам праці, побували в найбільшому у світі підземному храмі, в якому все зроблено із солі: стіни, стеля і підлога, а ще й іконostas, хрести та фігури святих. Ще один день присвятили поїздки в гори до Закопаного. Там ми дізналися про культуру польських гуралів, скуштували смачних сирів осципків, відвідали санктуарій Матері Божої Фатимської, оглянули величезний сніговий лабіринт біля підніжжя Татр.

Плідною була зустріч із колишніми тернополянками, які зараз мешкають у Кракові. Голова осередку тернополян у Кракові Анна Мадей отримала від нас записи проведених у Тернополі святкових заходів 2015 р. Вона розповіла про роботу своєї організації, передала для Польського культурно-освітнього товариства в Тернополі добірку часописів «Cracovia-Leopolis», серед яких є номери її авторства. Найстарший член організації Уршуля Когут багато розпитувала про ті місця, які пам'ятає з дитинства. Алісія Ольшовська цікавилася вихованням у родині із польським корінням і передала в Тернополі книги та добірку католицького тижневика «Gość Niedzielny».

Під час відпочинку в Кракові юні тернополяни вправлялися у спілкуванні польською мовою з новими друзями, набували досвіду організації змістовного дозвілля, а також демонстрували свої таланти. Діти були вражені віртуозною грою на флейті тернополянки Юліани Жукової, яка виконала ряд творів соло та в дуєті з гітаристом Матеєм Росінським із Жар. Чудовими були виступи танцюристок Таїсії Тлумацької та Діани Кальби. Усі дівчата з Тернополя подарували ровесникам з Польщі українські народні пісні у своєму виконанні. За це вони отримали пам'ятні сувеніри й відзнаки.

Галина ЖИРСЬКА, керівник групи,
член Польського культурно-освітнього
товариства в Тернополі
Фото: www.facebook.com/zhp.hufiecaryzhp

P. S.: Польське культурно-освітнє товариство в Тернополі висловлює щире подяку коменданту загону Союзу польського харцерства в Жарах Мирославу Зенгелю та його дружині Кристині за запрошення та змістовну програму зимових канікул. Бажаємо їм міцного здоров'я, щастя, успіхів, поваги від колег і вихованців. Запрошуємо в гості до Тернополя і чекаємо на нові зустрічі в Польщі.

INSTYTUT NAUK SPOŁECZNYCH
Państwowej Wyższej Szkoły Wschodnioeuropejskiej w Przemyślu
Ul. Książąt Lubomirskich 4, 37-700 Przemyśl
www.ism.pl, stosunki@pwsu.edu.pl

„MIĘDZYNARODOWY KONKURS NA ESEJ W ZAKRESIE NAUK SPOŁECZNYCH: POLITOLOGIA, SOCJOLOGIA, STOSUNKI MIĘDZYNARODOWE”

IX EDYCJA
Rok akademicki 2015/2016

TEMATY KONKURSOWE (jeden do wyboru):

- Regionalny wymiar bezpieczeństwa energetycznego - Polska i Ukraina wobec wyzwań polityki „szantażu energetycznego” Federacji Rosyjskiej.
- Bezpieczeństwo czy prawa człowieka - realny czy fałszywy dylemat w obliczu zagrożeń bezpieczeństwa w Europie i na świecie?
- Migracje jako współczesne wyzwania społeczno-kulturowe.

TERMINY:

Termin nadsyłania prac: do 31 marca 2016 r.

Rozstrzygnięcie konkursu: 8 kwietnia 2016 r.

**Planowany termin wręczenia nagród odbędzie się:
 21 kwietnia 2016 r.**

NAGRODY: Nagroda za zajęcia I, II, III miejsca to nowoczesny TABLET oraz książka i pamiątkowy dyplom.

Sponsorzy nagród książkowych

INSTYTUT
 PAMIĘCI
 NARODOWEJ
Oddział w Kresowie

POLSKI INSTYTUT SPRAW MIĘDZYNARODOWYCH
 THE POLISH INSTITUTE OF INTERNATIONAL AFFAIRS

Patronat medialny

«Pociąg do literatury»: laureaci

Konsulat Generalny RP w Łucku w styczniu 2016 r. przeprowadził konkurs fotograficzno-poetycki «Fotografie Pana Cogito».

Była to druga odsłona projektu «Pociąg do literatury» mająca na celu popularyzację poezji Zbigniewa Herberta w oryginale i przekładach na język ukraiński. Uczestnicy konkursu przesyłali jeden wiersz Zbigniewa Herberta w oryginale lub przekładzie, wraz z fotografią własnego autorstwa, inspirowaną treścią wiersza. Proponujemy Państwa uwadze prace zwycięzców konkursu.

Miejsce pierwsze – fotografia do wiersza «Postój» autorstwa Oleksandra Pankowca:

Stanęliśmy w miasteczku gospodarz
kazał stół wynieść do ogrodu pierwsza gwiazda
zapłonęła i zgasła łamał się chleb
słychać było świerszcze w lebiadach wieczoru
płacz ale płacz dziecka poza tym krzątania
owadów ludzi tłusty zapach ziemi
ci którzy siedzieli tyłem do muru
widzieli – liliowy teraz – pagórek szubienic
na murze gęste bluszcze egzekucji
jedliśmy dużo
jak zawsze wtedy kiedy nikt nie płaci

Miejsce drugie – fotografia do wiersza «Ballada o tym, że nie giniemy» autorstwa Stefanii Daciuk

Którzy o świetle wypłynęli
ale już nigdy nie powrócą
na fali ślad swój zostawili

w głąb morza spada wtedy muszla
piękna jak skamieniałe usta

ci którzy szli piaszczystą drogą
ale nie doszli do okiennic
choć już dachy było widać

w dzwonie powietrza mają schron

a którzy tylko osierocą
wyziębły pokój parę książek
pusty kałamarz białą kartę

zaprawdę nie umarli cali

szept ich przez chaszcze idzie tapet
w suficie płaska głowa mieszka
z powietrza wody wapna ziemi
zrobiono raj ich anioł wiatru
rozetrze ciało w dłoni
będą
po łakach nieść się tego świata

Miejsce trzecie – fotografia do wiersza «Testament» autorstwa Romana Pawluka

Заповідаю чотирьом стихіям
те, чим володів я так недовго
вогнєві – думку
хай вогонь палає
землі, яку кохав я понад міру –
немов зерно безплідне, моє тіло

повітря – слова свої та руки
і печалі – тобто зайві речі
що залишаться –
води краплина
нехай мандрує між
землею й небом
нехай дощем прозорим стане,
морозним візерунком, зірочкою снігу
нехай, ніколи не діставшись неба,
в долину сліз землі моєї
вертається покірно чистією росою,
руйнуючи терпляче тверду землю
недовзі поверну я чотирьом стихіям
те, чим володів я так недовго
– й не повернуся до джерел спокою

(переклад Романа Павлюка)

Monitor
Wołyński
**Informacja
wołyńska
Волинська
інформація**

На українсько-білорусько-мукордоні, в пункті пропуску «Доманове», збільшилася кількість вантажівок із реєстраційними номерами РФ, які в'їжджають в Україну. Об'їжджаючи Польщу, вони прямують через Україну до Словаччини та Угорщини.

На українсько-білоруській границі, на przejściu «Domnowe», zwiększyła się liczba ciężarówek posiadających rosyjskie tablice rejestracyjne. Wjeżdżają one na Ukrainę w celu objazdu Polski, następnie podążają do Słowacji i Węgier.

Мешканці трьох сіл Старовиживського району, Смідина, Кримного та Сереховичів, протестують проти закриття лікарень у їхніх населених пунктах.

Mieszkańcy trzech wsi w rejonie starowżywskim – Smidyna, Krymna i Serchowiczów – protestują przeciw zamknięciu szpitali w ich miejscowościach.

У Манєвицькому районі посилюють охорону лісу від нелегальних копачів бурштину. Цілодобове чергування вестимуть 300 працівників лісової охорони, 500 силовиків та 200 активістів.

W rejonie maniewickim wzmożono ochronę lasu przed nielegalnymi poławiaczami bursztynu. Całodobowy dyżur poprowadzi 300 funkcjonariuszy służby leśnej, 500 funkcjonariuszy służb mundurowych i 200 ochotników.

Iz 15 lutego w Łucku podróżne warteści przejazdu w trolejbusie – kwitok kosztować 2 грн (раніше – 1 грн 75 коп.). Вартість квитка для учнів та студентів не зміниться і становитиме 1 грн.

Od 15 lutego zapłacimy drożej za przejazd w łuckich trolejbusach – bilet jednorazowy będzie kosztował 2 hrywny (dotychczas jego cena wynosiła 1 hrywnę 75 kopijek). Cena biletu dla uczniów i studentów nie zmieni się, czyli będzie wynosiła 1 hrywnę.

Від грипу на Волині померли 8 осіб, у двох із них підтверджено вірус А (H1N1). Всього на грип та ГРВІ в області захворіли понад 160 тис. чоловік.

Z powodu grypy na Wołyniu zmarło 8 osób, u dwóch z nich wykryto wirus A (H1N1). W czasie epidemii na grupę lub choroby grypopodobne zachorowało ponad 160 tys. osób.

Szansa na rozwój profesjonalny

Шанс для професійного розвитку

Do 1 marca 2016 r. trwa rekrutacja na Program Stypendialny imienia Lane'a Kirklanda, w ramach którego można będzie zrealizować własny projekt na jednej z polskich uczelni w roku akademickim 2016–2017.

Konkurs składa się z kilku etapów. Pierwszy – to spełnienie formalnych wymogów oraz wypełnienie na stronie programu (www.kirkland.edu.pl/pl) ankiety, która będzie zawierała projekt przyszłego stypendysty. Zgodnie z zasadami udział w programie mogą brać kandydaci reprezentujący różne dziedziny, którzy mają pełne wykształcenie wyższe, minimum dwa lata doświadczenia zawodowego, wiek do 35 lat. Jeden z wymogów – znajomość języka polskiego (na poziomie B1, jeśli praca będzie napisana w języku polskim, oraz co najmniej na poziomie A1, jeśli stypendysta będzie pisał pracę w języku angielskim) lub angielskiego. Jeśli są Państwo zainteresowani udziałem i spełniają te warunki, warto uważnie przeczytać informację w dziale «Konkurs» na stronie programu i, być może, będą Państwo mieli szczęście zostać jej kolejnymi uczestnikami. Ogółem co roku program wspiera 45–50 stypendystów. Najbardziej liczną grupą co roku są Ukraińcy. W tym roku jest ich 33.

Dla zachęcenia do udziału potencjalnych kandydatów został nagrany krótki film, w którym kierownik programu i stypendyści różnych roczników opowiadają, czym dla nich jest program i jakie możliwości przed nimi otwiera.

Kierownik Programu imienia Lane'a Kirklanda Urszula Sobiecka powiedziała: «Program Stypendialny imienia Lane'a Kirklanda to dwusemestralne studia uzupełniające dla specjalistów z dziesięciu krajów aktualnie przechodzących transformację. Z punktu widzenia celu programu, ważne jest, aby kandydat nie tylko spełniał kryteria formalne, ale żeby miał jasno wytyczoną ścieżkę swojego rozwoju profesjonalnego, aby miał w sobie otwartość, ciekawość świata i chęć jego zmieniania».

Program jest otwarty dla specjalistów reprezentujących takie dziedziny jak: ekonomia i zarządzanie (biznes, NGO, kultura, ochrona środowiska, służba zdrowia, edukacja), administracja publiczna (rządowa i samorządowa), administracja biznesu, prawo, nauki społeczne, nauki polityczne, stosunki międzynarodowe, polityka rozwojowa i pomoc humanitarna.

Dimitri Awalian z Gruzji (rocznik 2015/2016) powiedział: «Chciałem się nauczyć języka polskiego i dowiedzieć o Polsce więcej, ponieważ Polska jest jednym z najszybciej rozwijających się krajów Europy. Polska popiera europejskie aspiracje Gruzji i innych krajów postradzieckich. Program Kirklanda dał mi jako dziennikarzowi i analitykowi politycznemu wielką szansę otrzymania nowej wiedzy i poznania ciekawych ludzi».

Irina Ermil z Rosji (rocznik 2014/2015) opowiadała: «Jakoś przypadkiem trafiłam na kurs języka polskiego na uniwersytecie, na którym studiowałam dziennikarstwo. Chodziłam na ten kurs cały rok. Następnie pojechałam na letnią szkołę językową do Krakowa, później jeszcze rok nauki języka polskiego – i tej wiedzy wystarczyło, aby napisać projekt na Program Stypendialny imienia Lane'a Kirklanda. Chciałam dowiedzieć się jak pracują polscy dziennikarze (w porównaniu z buriackimi) w tematach socjalnych, na ile różnią się sposoby, metody, podejście do pracy, czego mogę się nauczyć od polskich kolegów, co sama mogę im opowiedzieć, czym podzielić. O tym był mój projekt».

«Cel mojego udziału w programie imienia Lane'a Kirklanda to badanie polskiego doświadczenia w rozwoju i wdrożeniu programów partnerstwa prywatno-publicznego i zapożyczenie dobrych praktyk. W czasie programu odwiedziłam liczne konferencje i seminaria, m.in. Forum Gospodarcze w Toruniu. To wydarzenie dało mi możliwość poznania profesjonalistów z różnych branż, mogłam podzielić się spostrzeżeniami i porozmawiać o możliwościach współpracy» – opowiedział Petru Sirghi z Mołdowy (rocznik 2014/2015).

Aleksandra Prakopeczyk z Białorusi (2012/2013) dodała: «Poznawałam sektor NGO w Polsce. Pisałam pracę naukową na temat jednego z mechanizmów finansowania organizacji

pozarządowych – mechanizmu odprowadzania 1 % od podatku. Program to świetna możliwość, aby zobaczyć organizację w Polsce nie tylko od zewnątrz, ale też od środka, odbyć w nich praktyki. Bardzo polecam udział w szkoleniu z pisanie projektów. To dobra możliwość zdobycia nie tylko teoretycznej, ale także praktycznej wiedzy o tym jak pisać projekty, jak je realizować oraz pozyskiwać fundusze.

Dinara Mukhamedjanova z Kazachstanu (rocznik 2012/2013) podkreśliła, że wiedza, którą ona otrzymała na Uniwersytecie Warszawskim później pozwoliła jej na przeprowadzenie badania na wyższym poziomie.

Mehman Mammadli z Azerbejdżanu (rocznik 2015/2016), który obecnie studiuję politologię na UMCS w Lublinie, powiedział: «Temat mojej pracy naukowej dotyczy integracji Azerbejdżanu w Europie. Jestem bardzo zadowolony z warunków stworzonych dla nas, z bazy materialnej, technicznej oraz naukowej uniwersytetu, z warunków w akademiku i traktowania nas jako do stypendystów. Chcę polecić wszystkim udział w konkursie. I życzę wszystkim powodzenia».

Nazeli Aleksanian z Armenii (rocznik 2010/2011) zwróciła uwagę na to, że Program imienia Lane'a Kirklanda jest unikatowy nie tylko ze względu na możliwości naukowe, ale też dzięki swojej polityce integracyjnej, która jest bardzo ważna dla adaptacji stypendystów w nowym wielokulturowym społeczeństwie. «Po ukończeniu programu będziecie mieć niezapomniane wspomnienia, dobrych przyjaciół i kontakty, kontakty, kontakty...».

Vahram Mkhitarjan, również z Armenii (rocznik 2005/2006), powiedział: «Teraz nie mogę sobie wyobrazić własnego życia bez udziału w tym programie. Dla mnie jest to bardzo szczególnie program. Przed aplikacją zawodowo byłem aktywny w kilku branżach, ale już do końca programu wiedziałem, czego na pewno nie chcę. Czas, który spędziłem na stypendium, był jednym z najciekawszych okresów w moim życiu».

Mogę dodać tylko to, że Program imienia Lane'a Kirklanda, oprócz rozszerzenia osobistych i profesjonalnych horyzontów, daje też mnóstwo możliwości dla ciekawych podróży, ponieważ przed stypendystami stoi otwarta Europa, powrót do najlepszych lat życia – czasów studenckich, wiele możliwości dla poznawania czegoś nowego. I jak powiedziała stypendystka z Armenii, kontakty, kontakty, kontakty...

Natalia TANDRYK,
rocznik 2015–2016, Łuck–Warszawa
Foto udostępnione przez autorkę

Do 1 березня 2016 р. триває набір на Стипендіальну програму імені Лейна Кірккланда, в рамках якої можна буде реалізувати власний проект в одному з польських навчальних закладів у 2016–2017 навчальному році.

теті, де вивчала журналістику. Ходила на курси рівно рік. Після цього поїхала на літню мовну школу в Краків, потім ще рік польської мови, і цих знань вистачило, щоб написати проект для Стипендіальної програми імені Лейна Кірккланда. Я хотіла дізнатися, як працюють польські журналісти (у порівнянні з бурятськими) на соціальну тематику, наскільки відрізняються способи, методи, підхід до роботи, чому я можу навчитися в польських колег, що сама можу розповісти їм, чим можу поділитися. Про це був мій проект».

«Мета моєї участі в програмі імені Лейна Кірккланда – провести дослідження польського досвіду в розвитку і впровадженні публічно-приватних партнерських програм та перейняти успішні практики. Під час програми я відвідав численні конференції та семінари, зокрема Економічний форум у Торуні. Ця подія дала можливість зустріти професіоналів із різних сфер, поділитися поглядами та обговорити можливості співпраці», – розповів Петру Сіргхі з Молдови, учасник програми у 2014–2015 рр.

Олександра Пракопчик із Білорусі (2012–2013 рр.) додала: «Я вивчала сектор НГО у Польщі. Свою наукову роботу писала про один із механізмів фінансування неурядових організацій – механізм 1 % від podatku. Програма – це чудова можливість побачити організації в Польщі не тільки ззовні, але й зсередини, пройти практику в них. Раджу взяти участь у тренінгу з написання проектів. Це добра можливість здобути не тільки теоретичні, а й практичні знання про те, як писати проекти, їх реалізовувати й шукати кошти».

Дінара Мухамеджанова з Казахстану (2012–2013 рр.) підкреслила, що знання, які вона отримала у Варшавському університеті, пізніше дозволили їй проводити дослідження на більш професійному рівні.

Мехман Мамаді з Азербайджану (2015–2016 рр.), котрий нині вивчає політологію в Університеті імені Марії Складовської-Кюрі в Любліні, зазначив: «Тема моєї наукової роботи – «Інтеграція Азербайджану у Європу». Я дуже задоволений умовами, створеними для нас, повністю задоволений матеріально-технічною та науковою базою університету, умовами проживання та повагою до нас як стипендіатів. Я хочу порадити всім зацікавленим людям взяти участь у відборі. І бажаю всім удачі».

Назелі Алексанян із Вірменії (2010–2011 рр.) звернула увагу на те, що програма імені Лейна Кірккланда унікальна не тільки через можливість навчання, але й завдяки своїй інтеграційній політиці, яка є дуже важливою під час адаптації стипендіатів у новому багатокультурному суспільстві. «Ви закінчите програму з незабутніми спогадами, добрими друзями і контактами, контактами, контактами...» – додала вона.

Вахрам Мхітарян теж із Вірменії (2005–2006 рр.) розповів: «Зараз я не можу уявити свого життя без участі в цій програмі. Для мене це дуже особлива програма. До аплікації, брав участь у кількох сферах професійної активності, але до кінця програми я вже знав, чого я точно не хочу робити, і визначився, що є для мене сферою розвитку. Час, який я провів на програмі, був одним із найцікавіших періодів у моєму житті».

Можу додати лише те, що програма імені Лейна Кірккланда, окрім розширення особистих і професійних горизонтів, дарує безліч цікавих подорожей, адже перед вами – відкрита Європа, повернення у найкращі роки життя – студентські, можливість дізнатися багато-багато нового. І, як сказала стипендіатка з Вірменії, – контакти, контакти, контакти.

Наталія TANDRYK,
стипендіатка 2015–2016 р., Луцьк–Варшава
Фото надала авторка

Ірина Ерміль, стипендіатка з Росії (2014–2015 рр.), зазначила: «Якось випадково я потрапила на курси польської мови в універси-

Wyśpiwana nagroda

Delegacja amatorów sceny z rejonu lubomelskiego wzięła udział w XV Festiwalu Kolęd i Szczodrywek nad Bugiem – Włodawa 2016.

W konkursie wzięło udział ponad 500 amatorów sceny reprezentujących 41 zespołów z Polski, Białorusi oraz Ukrainy. Każdy z nich wykonał po dwie kolędy: jedną w języku polskim a drugą w języku ukraińskim lub białoruskim. Rejon lubomelski był reprezentowany przez cztery zespoły: ludowy zespół folklorystyczny «Opalinka» (wieś Huszcza), zespół folklorystyczny «Zabużanka» oraz dwa zespoły ze Stowarzyszenia Kultury Polskiej imienia Michała Ogińskiego w Lubomli – nowo powstały zespół «Lubomelczanie» i ludowy chór Rejonowego Domu Kultury «Lubawa». Wszyscy uczestnicy festiwalu otrzymali dyplomy i odznaczenia, natomiast chór «Lubawa», który swoimi kolędami oczarował gości festiwalu oraz jurorów i zdobył pierwsze miejsce oraz nagrodę pieniężną w wysokości 1000 złotych.

Artyści z rejonu lubomelskiego wzięli udział w festiwalu dzięki zaproszeniu burmistrza Włodawy Wiesława Muszyńskiego oraz starosty powiatowego Andrzeja Romańczuka, przy wsparciu prezesa Stowarzyszenia Kultury Polskiej imienia Michała Ogińskiego w Lubomli Włodzimierza Pedycza.

Anna KARAŚ,
Stowarzyszenie Kultury Polskiej
imienia Michała Ogińskiego w Lubomli

P. S.: Gratulujemy również trzeciego miejsca w XV Festiwalu Kolęd i Szczodrywek nad Bugiem – Włodawa 2016. chórowi «Wołyńskie Słowiki»

działającemu przy Towarzystwie Kultury Polskiej imienia Tadeusza Kościuszki.

Делегация любителей сцены Любомльського району взяла участь у XV Фестивалі «Колядки і щедрівки над Бугом. Влодава-2016».

із Польщі, Білорусі та України. Кожен із них виконував по дві колядки: одну польською мовою, другу українською або білоруською. Любомльщину на фестивалі представляли чотири колективи: народний фольклорний ансамбль «Опалінка» (село Гуца), фольклорний колектив «Забужанка», а також два колективи з Товариства польської культури імені Міхала Огіньського в Любомлі – новостворений колектив «Любомльчани» й народний хор районного будинку культури «Любава». Всі учасники фестивалю отримали дипломи та відзнаки. Хор «Любава», котрий своїми колядками зачарував увесь глядацький зал та журі фестивалю, посів перше місце та одержав 1 тис. злотих грошової нагороди.

Митці з Любомльщини взяли участь у фестивалі на запрошення бургомістра міста Влодави Веслава Мушинського та старости Влодавського повіту Андрея Романьчука, за сприяння голови Товариства польської культури імені Міхала Огіньського в Любомлі Володимира Педича.

Анна КАРАСЬ,
Товариство польської культури
імені Міхала Огіньського в Любомлі

P. S.: Вітаємо хор «Волинські соловейки», котрий діє при Товаристві польської культури імені Тадеуша Костюшка, зі здобуттям третього місця на XV Фестивалі «Колядки і щедрівки над Бугом. Влодава-2016».

Загалом у заході взяли участь більше 500 amatorів сцени, які представляли 41 колектив

Kolędy w Terespolu

Zespoły folklorystyczne z Łucka wzięły udział w Międzynarodowym Festiwalu Kolęd Wschodniosłowiańskich.

W dniach 30–31 stycznia w Terespolu już po raz 21 odbył się Międzynarodowy Festiwal Kolęd Wschodniosłowiańskich. Wystąpiło na nim 29 zespołów z Polski, Białorusi i Ukrainy.

Ukraina na festiwalu była reprezentowana przez Ludową Kapelę Bandurzystek Zorianyca z Uniwersytetu Lwowskiego imienia Iwana Franki oraz przez dwa zespoły folklorystyczne z Łucka: «Zorianyca» Łuckiej Szkoły Muzycznej №1 imienia Fryderyka Chopina (dyrektor artystyczny Olena Bohdan), oraz «Lelija» Rejonowego Domu Kultury (dyrektor artystyczny Olga Czurina).

Międzynarodowy Festiwal Kolęd Wschodniosłowiańskich, którego pierwsza edycja miała miejsce w 1996 r., odbywa się w Terespolu – mieście, które leży na styku różnych narodów, kultur, języków i wyznań. Misją tej imprezy polega na integracji środowiska wielowyznaniowego oraz zachowaniu folkloru ziem wschodnich.

mw

Колядки в Тересполі

Фольклорні колективи з Луцька виступили на Міжнародному фестивалі східнослов'янських колядок у Польщі.

30–31 січня в Тересполі (Люблінське воєводство) пройшов XXI Міжнародний фестиваль східнослов'янських колядок. У ньому взяли участь 29 творчих колективів із Польщі, Білорусі та України.

Україну на фестивалі представляли народна капела бандуристок «Зоряниця» Львівського національного університету імені Івана Франка та два колективи з Луцька: фольклорний ансамбль «Зоряниця» Луцької музичної школи № 1 імені Фридерика Шопена (керівник Олена Богдан) і тріо «Лелія»

Луцького районного будинку культури (керівник Ольга Чуріна).

Міжнародний фестиваль східнослов'янських колядок, котрий уперше було проведено в 1996 р., відбувається в Тересполі – місті, розташованому на стику народів, мов та віросповідань. Захід має на меті інтеграцію багатоконфесійного середовища та збереження фольклору східних земель.

bm

Włodawa i Szack będą współpracować Влодава і Шацьк співпрацюватимуть

We wtorek 26 stycznia w Sali Konferencyjnej Urzędu Miejskiego podpisane zostało porozumienie o współpracy Gminy Miejskiej Włodawa z ukraińską Gminą Szack i Rejonem Szackim.

Burmistrz Włodawy Wiesław Muszyński witał zaproszonych gości podkreślając, jak ważne jest to wydarzenie: «Dzięki podpisaniu tego porozumienia będziemy mogli pozyskiwać środki z Unii Europejskiej na realizację wspólnych projektów w ramach Programu Współpracy Transgranicznej Polska-Białoruś-Ukraina».

Podpisane porozumienie zakłada współpracę samorządów w dziedzinie oświaty, kultury, gospodarki turystyki i sportu. Jest to pierwsza umowa międzynarodowa określająca warunki współpracy włodawskiego samorządu z partnerami zagranicznymi. W najbliższym czasie podpisane zostaną kolejne porozumienia.

W spotkaniu, w trakcie którego podpisane zostało porozumienie o współpracy uczestniczyli wszyscy radni obecnej kadencji z Przewodniczącym Rady Miejskiej we Włodawie Tomaszem Korzeniowskim, Sekretarzem Włodawy Krzysztof Malecki, oraz kierownicy wydziałów. Stronę ukraińską reprezentowali Igor Korolczuk – Przewodniczący Administracji Szackiej, Serhij Karpuk – przewodniczący Szackiej Rejonowej Rady, Serhij Winniczuk – Wójt Szacka, Nina Wirowicz – Dyrektor Domu Kultury w Szacku.

Źródło: www.podlasie24.pl

У вівторок, 26 січня, в конференц-залі Міської ради Влодави підписали договір про співпрацю між міською гміною Влодава з польської сторони та Шацьким районом з української.

Мер Влодави Веслав Мушинський, вітаючи гостей, підкреслив, наскільки важлива ця подія: «Завдяки підписанню цього порозуміння ми зможемо отримувати кошти від Європейського Союзу на реалізацію спільних проектів у рамках Програми транскордонної співпраці Польща–Білорусь–Україна».

Підписаний договір започатковує співпрацю органів місцевого самоврядування в галузі освіти, культури, економіки туризму та спорту. Це перша міжнародна угода, що визначає умови співпраці влодавських органів місцевого самоврядування із закордонними партнерами. Найближчим часом буде підписано

наступні договори.

У зустрічі, під час якої було підписано угоду про співпрацю, взяли участь усі депутати Міської ради Влодави теперішньої каденції на чолі з головою Томашом Коженевським, секретар Влодави Кишишtof Малецький та керівники відділів. Українську сторону представили голова Шацької райдержадміністрації Ігор Корольчук, голова Шацької районної ради Сергій Кarpuk, селищний голова Сергій Віннічук, директор будинку культури Шацька Ніна Вирович.

Джерело: www.podlasie24.pl

Franciszek spotka się Cyrylem

Відбудеться зустріч Франциска та Кирила

«Powinno być narzędziem, niezbędnym środkiem do uczciwego i otwartego dialogu» – oświadczył zwierzchnik Ukraińskiego Kościoła Grekokatolickiego abp Światosław Szewczuk, odnosząc się do zapowiedzi «epokowego» spotkania papieża z patriarchą Cyrylem.

«Mam nadzieję, że Jego Świątobliwość, Papież Franciszek, który zawsze zabierał głos w obronie skrzywdzonych, będzie głosem Ukraińców, zaangażowanych w walkę o jedność i integralność swego kraju» – oświadczył kijowsko-halicki arcybiskup większy. Jest przekonany, że patriarcha Cyryl mógłby wpłynąć na wiernych swego Kościoła oraz rosyjski rząd i w ten sposób przyczynić się do zakończenia agresji Rosji przeciw Ukrainie i do zaprowadzenia pokoju.

Abp Szewczuk zwrócił uwagę, że spotkanie dwóch głów Kościołów odbędzie się w istocie w przededniu obchodów 70. rocznicy tzw. Pseudosoboru Lwowskiego, na którym przemocą zlikwidowano UKGK a jego wyznawców włączono do Patriarchatu Moskiewskiego.

«Rosyjski Kościół Prawosławny niestety jeszcze do dziś nie potępił przeprowadzenia przez władzę sowiecką tego siłowego aktu» – przypomniał zwierzchnik UKGK. Wyraził nadzieję, że spotkanie Franciszka i Cyryla «stworzy nowy kontekst dla ruchu ku historycznej sprawiedliwości».

Jego zdaniem sam fakt takiego spotkania «zmieni retorykę radykalnych osób w RKP, które nie uznają Kościoła katolickiego za prawdziwy, chrzczą na nowo katolików i przeciągają ich na prawosławie, nie uczestniczą we wspólnych modlitwach, a cały proces poszukiwania jedności Kościołów nazywają herezją eklezjizmu».

W przyszłym tygodniu Ojciec Święty spotka się z patriarchą Cyrylem. Powiadomia o tym wspólny komunikat Stolicy Apostolskiej i patriarchatu moskiewskiego. Czytamy w nim, że pierwsze w historii spotkanie zwierzchników Kościoła katolickiego i rosyjskiego prawosławia odbędzie się na lotnisku międzynarodowym w Hawanie,

gdzie 12 lutego planuje się międzylądowanie podczas lotu Franciszka z Rzymu do Meksyku. Cyryl I będzie w tym czasie z oficjalną wizytą na Kubie. Przewiduje się ich osobistą rozmowę, która zakończy się podpisaniem wspólnej deklaracji.

W komunikacie podkreślono, że spotkanie od dawna przygotowywano i będzie ono stanowiło ważny etap w relacjach między obu Kościołami.

Tymczasem jeszcze kilka dni temu, 27 stycznia, Patriarchat Moskiewski stanowczo odrzucał możliwość spotkania Cyryla z Franciszkiem w czasie lutowej podróży Papieża do Meksyku.

Oświadczenie na ten temat wydał ks. Stefan Igumnow, sekretarz ds. relacji międzychrześcijańskich Wydziału ds. Zewnętrznych Kontaktów Kościelnych Patriarchatu Moskiewskiego. Oficjalny przedstawiciel Patriarchatu jednoznacznie zaprzeczał pojawiającym się w mediach spekulacjom na temat możliwego spotkania Papieża z patriarchą moskiewskim w czasie ich lutowego pobytu w Ameryce Łacińskiej.

Ks. Igumnow podkreślał, że odwiedzane kraje i trasy podróży Franciszka i Cyryla I nie pokrywają się ze sobą. Prócz tego nie prowadzono żadnych rozmów nt. ewentualnego przygotowania takiego spotkania...

O tym, dlaczego papież spotka się z patriarchą właśnie na Kubie i że wybór Hawany na historyczne spotkanie Franciszka z Cyrylem nie jest przypadkowy – pisze włoska dziennikarka Ilaria Beretta z portalu mondoemissione.it. Z omówieniem artykułu możecie zapoznać się na stronie ekai.pl.

Kresy24.pl/radiovaticana.va

«Це має бути інструмент, необхідний для чесного й відкритого діалогу», – заявив предстоятель Української греко-католицької церкви архієпископ Святослав Шевчук, говорячи про «епохальну» зустріч Папи Франциска з Патріархом Кирилом.

«Сподіваюся, що Святий Отець Франциск, який завжди піднімає свій голос на захист скривджених, стане голосом українців, які ведуть боротьбу за єдність і соборність своєї країни», – сказав Блаженніший Святослав, глава УГКЦ. Він переконаний, що Патріарх Кирило міг би дати необхідні посилу для вірян РПЦ та російської влади, щоб якнайшвидше припинилася агресія Росії проти України і настав очікуваний мир.

Архієпископ Шевчук звернув увагу на те, що зустріч двох предстоятелів відбудеться фактично напередодні відзначення 70-річчя Львівського псевдособору, на якому було насильно ліквідовано УГКЦ, а її вірян приєднано до Московського патріархату.

«Російська православна церква, на жаль, ще до сьогодні не засудила проведення цього насильного акту, який здійснила радянська влада», – нагадав глава УГКЦ. Він висловив надію, що зустріч Франциска та Кирила «створить новий контекст для руху в напрямку до історичної справедливості».

На його думку, сам факт такої зустрічі «змінить риторику радикальних осіб у РПЦ, котрі не визнають католицької церкви за дійсну, перехреснують католиків і «перетягують» їх на православ'я, не беруть участі в спільних молитвах, а весь процес пошуку єдності церков називають «єресью екуменізму».

Про те, що на наступному тижні Святий Отець зустріне з Патріархом Кирилом, повідомляється у спільній заяві Апостольської столиці та Московського патріархату. У ній читаємо, що перша в історії зустріч керівників католицької Церкви та російського православ'я

відбудеться на міжнародному летовищі в Гавані, де 12 лютого планується пересадка під час польоту Франциска з Рима до Мексики. Кирило I у цей час перебуватиме з офіційним візитом на Кубі. Передбачається, що їхня особиста розмова закінчиться підписанням спільної декларації.

У повідомленні підкреслено, що зустріч готується давно і вона становитиме важливий етап у відносинах між обома Церквами.

Тим часом ще кілька днів тому, 27 січня, Московський патріарх категорично відкидав можливість зустрічі Кирила із Франциском під час лютневої подорожі Папи до Мексики.

Заяву щодо цього висловив отець Степан Ігумнов, секретар Відділу зовнішніх церковних контактів Московського патріархату у справах міжхристиянських відносин. Офіційний представник патріархату однозначно заперечував інформацію, яка з'явилася у ЗМІ, та спекуляції на тему можливої зустрічі Папи з Московським патріархом у лютому під час їхнього перебування в Латинській Америці.

Отець Степан Ігумнов підкреслював, що відвідини країн і дороги подорожей Франциска й Кирила I не перетинаються між собою. Окрім того, не проводилися жодні розмови щодо можливої підготовки такої зустрічі...

Про те, чому Папа зустріне з патріархом саме на Кубі, та про те, що Гавану не випадково вибрано для історичної зустрічі Франциска з Кирилом, пише журналістка Іларія Беретта з portalu mondoemissione.it. З обговоренням статті можна ознайомитися на сайті: ekai.pl.

Kresy24.pl/radiovaticana.va

Znaleziono nowe dokumenty o oblławie augustowskiej

Знайдено нові документи про августовську облаву

Na stronach internetowych ministerstwa obrony Rosji historycy IPN odnaleźli dokumenty opisujące przebieg tzw. oblawy augustowskiej – poinformował we wtorek białostocki oddział Instytutu Pamięci Narodowej.

Historycy IPN odnaleźli na stronach internetowych, gdzie publikowane są od maja ub. roku archiwalia ministerstwa obrony Rosji, kilka tysięcy stron dokumentów związanych z oblławą augustowską, czyli przeprowadzoną przez sowietów w lipcu 1945 roku akcją wobec niepodległościowego podziemia.

To dokumenty dotyczące działalności 50. Armii III Frontu Białoruskiego Armii Czerwonej. Kilka setek fotokopii zostało już przetłumaczonych. Prowadzący śledztwo w sprawie oblawy prokurator pionu śledczego IPN w Białymstoku Zbigniew Kulikowski ma też opinię specjalnie powołanego biegłego historyka, który ocenił, iż dokumenty są autentyczne.

Kulikowski mówił na wtorkowej konferencji prasowej, że teraz zamierza zwrócić się do strony rosyjskiej o nadesłanie tych dokumentów. Podkreślił, że są tam dane o konkretnych dowódcach i żołnierzach, którzy brali udział w oblławie augustowskiej, stąd potrzeba ustalenia

– także z pomocą Rosjan – czy te osoby żyją i gdzie mieszkają.

Wcześniej IPN już kilka razy zwracał się w tym śledztwie o pomoc prawną do strony rosyjskiej, ale nigdy nie uzyskał pozytywnej odpowiedzi.

Historyk IPN w Białymstoku dr Jan Jerzy Milewski mówił, że odkryte dokumenty ilustrują przebieg operacji wojskowej. Potwierdzają one m.in., pojawiające się już wcześniej informacje, że w działaniach sowieckich wobec niepodległościowego podziemia wzięło udział ok. 40 tys. żołnierzy.

Oblawa augustowska jest największą niewyjaśnioną zbrodnią popełnioną na Polakach po II wojnie światowej. W odkrytych dokumentach sowieckich nazywana jest «operacją przeczesywania lasów», skierowaną przeciwko Armii Krajowej, a także podziemu litewskiemu.

Źródło: www.pap.pl

На сайтах Міністерства оборони Росії історики польського Інституту національної пам'яті знайшли документи, що описують перебіг августовської облави. Таку інформацію у вівторок подав відділ ІПН у Білостоці.

Історики ІПН знайшли на сайтах, на котрих із травня минулого року публікують архівні матеріали Міністерства оборони Росії, кілька тисяч сторінок документів, пов'язаних з августовською облавою, тобто проведеною силами в липні 1945 р. акцією знищення незалежного підпілля.

Ці документи стосуються діяльності 50-ї армії 3-го Білоруського фронту Червоної армії. Кілька сотень фотокопій уже перекладено на польську. Прокурор слідчого відділу ІПН у Білостоці Збігнев Куликівський, котрий веде слідство у справі облави, подає також думку спеціально запрошеного експерта-історика, який стверджує, що документи автентичні.

Куликівський у вівторок на прес-конференції заявив, що тепер має намір звернутися до російської сторони з проханням надіслати ці документи. Він підкреслив, що в них є дані про конкретних командирів та солдатів, які брали участь в августовській облаві.

З огляду на це потрібно з'ясувати, зокрема за допомогою росіян, чи ці особи живі й де вони мешкають.

Раніше ІПН уже кілька разів звертався в цій справі до російської сторони з проханням про юридичну допомогу, але ніколи не отримував позитивної відповіді.

Історик ІПН у Білостоці Ян Єжи Мілевський сказав, що відкриті документи ілюструють перебіг військової операції. Вони підтверджують інформацію, котра з'явилася ще раніше, що в радянській акції проти незалежницького підпілля взяли участь близько 40 тис. солдатів.

Августовська облава – це найбільший невинувачений досі злочин, вчинений проти поляків після Другої світової війни. У відкритих радянських документах її назва звучить як «операція з прочищення лісів», спрямована проти Армії крайової та литовського підпілля.

Джерело: www.pap.pl

Informacje Lubelskie

■ We Włodawie w jednej z publicznych miejskich toalet udostępniono bezdomnym oraz mieszkańcom, którzy nie mają w swoich domach ciepłej wody, bezpłatny prysznic, środki czystości oraz ręczniki. «Gorący prysznic» można tu wziąć w każdy piątek po południu.

■ Ciekawą i zarazem pożyteczną akcją zorganizowano w Świdniku. Ogłoszono powszechną zbiórkę drobnych pieniędzy, takich jak jeden grosz, dwa grosze, pięć groszy. Każdy może zbierać, by przekazać te pieniądze na fundusz wakacyjnego wypoczynku najuboższych dzieci, a także na kupno wyprawek szkolnych na kolejny nowy rok nauki. Zbieracze monet będą nagradzani, a opiekę nad całą akcją przejął Polski Czerwony Krzyż.

■ W ciągu ostatnich dwóch lat, Lublin odnotował największy w Polsce wzrost dochodów budżetu, przypadający na jednego mieszkańca. Główny Urząd Statystyczny podał, że o ile w 2012 r. dochód wynosił 4417 zł, to w roku 2014 – 5331 zł. Oznacza to wzrost o 21%. W tym czasie w Lubelskiem powstało wiele firm, które dały pracę tysiącom ludzi. W rezultacie na 30 miast w Polsce, Lublin znalazł się na 14 miejscu. Całe województwo lubelskie wśród wszystkich w całym kraju, na trzecim miejscu.

■ Tylko Warszawa wyprzedza Lublin w ilości studiujących obcokrajowców. W Lublinie niemal na wszystkich uczelniach studiuje obok polskich studentów, ponad 6 tys. gości z zagranicy. Jest to ponad 8% studiujących. Pochodzą z całego świata. Połowa z nich to Ukraińcy, a poza tym wielu z Azji i Ameryki Południowej.

■ Czteruosobowa grupa uczniów z I Liceum Ogólnokształcącego imienia Stanisława Staszica w Lublinie, poleciała do Harvardu w Stanach Zjednoczonych, gdzie na tamtejszym uniwersytecie bierze udział w symulacji obrad Organizacji Narodów Zjednoczonych. Licealiści z Lublina zostali zakwalifikowani jako jedyni z Polski, do udziału w tej imprezie. Podczas obrad reprezentują Serbię, ten kraj został wybrany dla nich przez organizatorów.

■ Kazimierz Dolny nad Wisłą rokrocznie pamięta o Powstaniu Styczniowym w 1863 r., które trwało do jesieni 1864 r. Wówczas właśnie w tym mieście czterystu studentów Instytutu Politechnicznego w Puławach zorganizowało punkt oporu powstańców, przeciwko imperium carskiemu. Naczelnikiem cywilnym powstania w Kazimierzu Dolnym był ksiądz Mateusz Serwiński, proboszcz miejscowej parafii. W tym roku obok parafii kościoła farnego odsłonięto tablicę, poświęconą jego pamięci. Dla uczczenia tego wydarzenia członkowie drużyn strzeleckich pokonali pieszo kilkanaście kilometrów z Puław do Kazimierza Dolnego.

■ Nowo zainstalowane radary policyjne na wielu drogach w Polsce, dają znać o sobie. W Lubelskiem najwięcej «wpało» kierowców przekraczających dozwoloną szybkość, w miejscowości Łuszczów na trasie Lublin–Łęčna. Kamera zarejestrowała uchybienia wobec 1500 kierowców. To dużo, bowiem w Polsce wszystkie kamery zarejestrowały 3250 wykroczeń. Warto przypomnieć, że w Polsce w miejscowościach zabudowanych można jechać z szybkością 50 km na godzinę, natomiast przy jeździe powyżej 100 km na godzinę w miejscowościach zabudowanych kierowca traci prawo jazdy na 3 miesiące. Policja zapowiada zainstalowanie w całym kraju, kolejnych 22 radarów, jeszcze w tym roku.

■ Lubelska Spółdzielnia Niewidomych imienia Modesta Sękowskiego ma już 70 lat. Zatrudnia obecnie 200 inwalidów. Nieżyjący już założyciel spółdzielni Modest Sękowski rozpoczął działalność spółdzielczą, w grudniu 1945 r. Pierwsze wyroby to szczotki. Teraz dominują, w dwóch zakładach spółdzielni, wiązki instalacji elektrycznej, które chętnie kupują liczące się zakłady, takie jak np. fabryka pralek Boscha.

■ Filtr epidemiologiczny przy Recepcyjnym Ośrodku dla Cudzoziemców w Białej Podlaskiej jest już gotowy. Urząd do Spraw Cudzoziemców planuje uruchomienie na przełomie II i III kwartału b.r. Jest to ważny element w badaniach służby zdrowia cudzoziemców, przekraczających naszą granicę, a ubiegających się o status uchodźcy. Nowy filtr w Białej Podlaskiej usprawni badania chorób, zwłaszcza zakaźnych. Kosztował 8 mln zł. pochodzących ze Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy. 15% funduszu przekazał Urząd do Spraw Cudzoziemców.

■ 31 stycznia 2016 r. skończył się nabór wniosków o stypendia prezydenta miasta Lublina za osiągnięcia artystyczne o randze międzynarodowej lub ogólnopolskiej uzyskane w 2015 r. Stypendium jest wypłacane jednorazowo i wynosi od 500 zł. do 1.000 zł. brutto.

■ Ogród włoski, Wieża Widokowa, dwie przystanie kajakowe – to tylko nieliczne atrakcje, które znajdują się w Parku Miejskim w Łęcznej. Prace pochłoną prawie 10 milionów zł. Fundusze miasto otrzyma głównie z Unii Europejskiej. Całość powinna być gotowa w 2018 r.

■ 6 mln i 400 tys. paczek papierosów, 18 tys. 300 litrów alkoholu, 900 kg bursztynu oraz 7 kg narkotyków i środków odurzających przechwycili w ubiegłym roku funkcjonariusze Izby Celnej w Białej Podlaskiej. Łącznie w białskiej izbie pracuje 1846 celników. W ubiegłym roku białscy celnicy odprawili 810 tys. ciężarówek i 4,4 mln samochodów osobowych. W sumie do końca trzeciego kwartału 2015 r. za pośrednictwem Izby Celnej w Białej Podlaskiej do budżetu państwa trafiło ponad 2 mld zł. Izba Celna systematycznie wprowadza ułatwienia dla przekraczania granicy. Od 5 października w oddziale celnym w Koroszczynie jest ułatwienie elektroniczne – usługa eBooking Truck. Umożliwia ona elektroniczną rezerwację terminu odprawy celnej. Do tej pory skorzystało z tego blisko 1,6 tys. ciężarówek.

■ W Lublinie uroczystość obchodzono Dzień Jedności Ukrainy. Główne uroczystości odbyły się na cmentarzu prawosławnym przy ulicy Lipowej. Uczczono pamięć poległych w walkach o zjednoczenie wschodniej i zachodniej Ukrainy w 1919 r.

Adam TOMANEK

Люблінська інформація

■ У Влодаві в одному з громадських міських туалетів для безпритульних та жителів, котрі не мають у своїх оселях теплої води, було облаштовано душ із засобами гігієни та рушниками. Гарячий душ можна приймати там у кожную п'ятницю після обіду.

■ Цікаву й водночас корисну акцію було організовано у Свіднику, де оголосили загальний збір таких дрібних монет, як один грош, два гроші, п'ять грошів. Зібрані монети можна передати у фонд коштів для відпочинку під час канікул найбідніших дітей, а також на купівлю для них усього необхідного до школи перед початком нового навчального року. Збирачів монет нагороджуватимуть, а опіку над усією акцією взяв на себе Польський Червоний Хрест.

■ Упродовж двох останніх років у Любліні відзначають найбільший у Польщі ріст доходу бюджету, що припадає на одного жителя. Головне статистичне управління інформує, якщо у 2012 р. дохід становив 4417 злотих, то у 2014 р. він зріс на 21 % – до 5331 злотого. У цей час на Люблінщині було відкрито багато фірм, що дали роботу тисячам людей. У результаті серед 30-ти міст Польщі Люблін опинився на 14-му місці. Люблінське воєводство серед усіх інших в країні посіло третє місце.

■ Лише Варшава випередила Люблін за кількістю студентів-іноземців. У люблінських університетах поряд із польськими студентами навчаються більше 6 тис. закордонних гостей, які становлять понад 8 % від загальної кількості студентів. Половина з них – українці, багато також студентів з Азії та Південної Америки.

■ Четверо учнів I Люблінського загальноосвітнього ліцею імені Станіслава Сташиця вирушили до Гарвардського університету в США. Там вони беруть участь у симуляції засідання ООН. Для участі в цьому заході з усієї Польщі відібрали ліцеїстів із Любліна. Під час засідання вони представляють Сербію. Таким був вибір організаторів.

■ Казімеж Дольни на Віслі щороку вшановує Січневе повстання, що розпочалося в 1863 р. і тривало до осені 1864 р. Саме тоді в цьому місті 400 студентів Пулавського політехнічного інституту організували пункт опору повстанців проти Російської імперії. Цивільним керівником повстання в Казімежі Дольному був ксьондз Матеуш Сервінський, настоятель місцевої парафії. У цьому році біля парафіяльного костелу було відкрито таблицю на його пам'ять. Для вшанування цієї події члени стрілецьких дружин подолали пішки кільканадцять кілометрів із Пулав до Казімежа Дольного.

■ Нові поліцейські радары, встановлені на багатьох дорогах у Польщі, приносять результати. На Люблінщині найбільше водіїв, котрі перевищували дозволenu швидкість руху, виявили в Лушуві на трасі сполученням Люблін–Ленчна. Камера зареєструвала, що правила порушили 1500 водіїв. Загалом усі камери на території Польщі зареєстрували 3250 порушень. Варто нагадати, що в Польщі в населених пунктах можна пересуватися зі швидкістю 50 км за годину, а за рух зі швидкістю понад 100 км за годину в населених пунктах водій втрачає водійське посвідчення терміном на 3 місяці. Поліція обіцяє встановити в цьому році на території всієї країни ще 22 радари.

■ Люблінському кооперативу незрячих осіб імені Модеста Сенковського виповнилося 70 років. Нині там працевлаштовано 200 інвалідів. Засновник організації Модест Сенковський започаткував виробничу діяльність із виготовлення щіток у грудні 1945 р. Зараз на двох фабриках виробляють переважно електричні кабелі для таких фірм, як, наприклад, «Bosch».

■ Епідеміологічний фільтр у Приймальному осередку для іноземців у Білій Підлясці вже готовий. Управління у справах іноземців планує запустити його на зламі другого і третього кварталів цього року. Це важливий елемент, необхідний службі охорони здоров'я для того, щоб оглядати іноземців, котрі перетинають польський кордон і претендують на статус біженців. Новий фільтр у Білій Підлясці полегшить виявлення хвороб, особливо заразних. Його вартість – 8 млн злотих. Кошти надійшли в рамках Швейцарсько-польської програми співпраці. 15 % вартості устаткування надало управління у справах іноземців.

■ 31 січня 2016 р. закінчився прийом заявок на стипендії міського голови Любліна за мистецькі досягнення на міжнародному та загальнопольському рівні у 2015 р. Стипендія виплачується одноразово. Її розмір становить від 500 до 1 тис. злотих.

■ Італійський парк, оглядова вежа, дві пристані для байдарок – це тільки деякі з об'єктів, котрі можна буде відвідати в міському парку в Ленчній. На роботи витратять майже 10 млн злотих. Кошти місто отримує переважно від Європейського Союзу. Завершення робіт заплановано на 2018 р.

■ 6 млн 400 тис. пачок цигарок, 18 тис. 300 л алкоголю, 900 кг бурштину, 7 кг наркотиків та наркотичних засобів вилучили в минулому році працівники митної служби в Білій Підлясці. Загалом у цій митній установі працюють 1846 осіб. У 2015 р. більські митники перевірили 810 тис. вантажівок і 4,4 млн легкових автомобілів. Загалом до кінця третього кварталу 2015 р. завдяки митній службі в Білій Підлясці до державного бюджету надійшло понад 2 млрд злотих. Митна служба систематично вводить полегшення для перетину кордону. Із 5 жовтня у митному відділенні в Коросчині діє послуга «eBooking Truck». Вона дозволяє електронним шляхом зарезервувати дату проходження митного контролю. Послугою вже скористалися водії приблизно 1,6 тис. вантажівок.

■ У Любліні урочисто відзначили День соборності України. Основні урочистості відбулися на православному кладовищі, що на вулиці Ліповій. Було вшановано пам'ять полеглих у боротьбі за соборність Східної та Західної України в 1919 р.

Адам ТОМАНЕК

Turcja zakazała Rosji lotu rozpoznawczego nad swoim terytorium

Turcja potwierdziła, że zakazała Rosji przeprowadzenia w swojej przestrzeni powietrznej lotu rozpoznawczego w ramach umowy o otwartym niebie. Jak podano, oba kraje, pogrążone w kryzysie dyplomatycznym, nie porozumiały się w sprawie trasy lotu.

«Nie doszło do zawarcia porozumienia w sprawie żądanej przez Federację Rosyjską trasy lotu rozpoznawczego między 2 a 5 lutego tego roku, zatem lot się nie odbył» – powiadomiło tureckie MSZ.

Rosyjskie ministerstwo obrony skrytykowało decyzję Turcji i wyraziło ubolewanie, że władze tego kraju stworzyły «niebezpieczny precedens dotyczący braku kontroli aktywności militarnej kraju będącego stroną traktatu o otwartych przestworzach».

Rzeczpospolita

Туреччина заборонила Росії розвідувальний політ над своєю територією

Туреччина підтвердила, що заборонила Росії розвідувальні операції у своїй повітряній території в рамках Договору про відкрите небо. Обидві країни, які погрузили в дипломатичній кризи, не знайшли спільної мови щодо схеми польотів.

«Порозуміння у справі затребуваної Російською Федерацією схеми розвідувального польоту між 2 та 5 лютого цього року не було підписано, тож політ не відбувся», – повідомило турецьке МЗС.

Російське міністерство оборони розкритикувало рішення Туреччини й висловило занепокоєння у зв'язку із тим, що влада цієї країни створила «небезпечний прецедент, що стосується відсутності контролю над військовою активністю держави, яка є стороною Договору з відкритого неба».

Rzeczpospolita

Zagrożenia dla USA to Rosja i Państwo Islamskie

Odstraszanie Rosji jest kluczowe, ale zagrożenie ze strony Państwa Islamskiego i innych grup terrorystycznych jest trudniejsze do przewidzenia – ocenia w komentarzu redakcyjnym dziennik «New York Times».

USA muszą konfrontować się z tymi dwoma zagrożeniami. – Wzmocnienie amerykańskiej obecności w Europie ma sens, ale pilne zagrożenia takie, jak ze strony Państwa Islamskiego, nie powinny być lekceważone – podkreśla «New York Times».

Pentagon umieścił Rosję na czele listy zagrożeń bezpieczeństwa narodowego wraz ze swym planem zwiększenia ilości sprzętu i uzbrojenia, w tym pojazdów opancerzonych, w należących do NATO krajach Europy Środkowej i Wschodniej – przypomina «NYT», nawiązując do wystąpienia ministra obrony USA Asha Cartera, który zapowiedział modyfikację wydatków Pentagonu w przyszłym roku.

Na swej liście zagrożeń USA Carter umieścił «Chiny, Koreę Północną, Iran i na końcu walkę z terroryzmem. Ale nadrzędną uwagę skupił na Rosji» – dodaje gazeta.

Informacyjna Agencja Radiowa

Загрози для США: Росія та Ісламська держава

«Відлякувати Росію важливо, проте складнішими для прогнозування є загрози зі сторони Ісламської держави та інших терористичних груп», – зауважує в редакційному коментарі щоденне видання «The New York Times».

США змушені протистояти цим двом загрозам. «Зміцнення американської присутності у Європі має сенс, проте небезпеку теперішніх загроз, які йдуть зі сторони Ісламської держави, не потрібно применшувати», – підкреслює «The New York Times».

«Пентагон поставив Росію на чолі списку національних загроз. На перше місце оборонне відомство США ставить також план збільшення кількості військового обладнання і зброї, зокрема бронетранспортерів, у країнах Центральної та Східної Європи, що входять до НАТО», – зазначає «TNyT», нагадуючи про виступ міністра оборони США Ештона Картера, котрий пообіцяв збільшити витрати Пентагону в наступному році.

У свій список загроз США Картер включив «Китай, Північну Корею, Іран і, наприкінці, боротьбу із тероризмом. Але особливу увагу зосередив на Росії», – додає газета.

Informacyjna Agencja Radiowa

Rosja ćwiczyła symulowany atak jądrowy na Szwecję

O tym, że rosyjska armia przeprowadziła takie ćwiczenia pisała szwedzka prasa. Teraz informacje te oficjalnie potwierdziło NATO. Informację w tej sprawie przekazał sekretarz generalny NATO Jens Stoltenberg w swoim rocznym raporcie.

Rosjanie ćwiczyli atak z użyciem broni atomowej w kwietniu 2013 r., w pobliżu Gotlandii na Bałtyku. Hipotetycznymi celami były prawdopodobnie siedziba Instytutu Obrony Radiołączności na wyspie Lovön oraz baza lotnicza Hagshult w Smalandii.

Raport NATO potwierdza, że w ciągu trzech ostatnich lat Rosja przeprowadziła w sumie co najmniej 18 dużych symulacji ofensywnych. W niektóre z nich było zaangażowanych nawet sto tysięcy żołnierzy.

Nowa doktryna wojskowa Rosji opracowana w 2000 r., przewiduje możliwość użycia broni atomowej do odparcia agresji przeprowadzanej za pomocą sił konwencjonalnych.

Polskie Radio

2016 | NATO SCOPE

Росія під час навчань симулювала ядерну атаку на Швецію

Про те, що російська армія провела такі навчання, повідомила шведська преса. Нині цю інформацію офіційно підтвердило НАТО. Матеріали в цій справі представив Генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг у своєму річному звіті.

Росіяни тренували атаку з використанням ядерної зброї у квітні 2013 р. неподалік острова Готланд у Балтійському морі. Ймовірними цілями були офіс Інституту оборони радіозв'язку на острові Ловйон та авіабаза у провінції Смоланд.

Звіт НАТО підтверджує, що впродовж трьох останніх років Росія загалом провела приблизно 18 великих симульованих нападів. До участі в деяких із них було залучено 100 тис. солдатів.

Нова військова доктрина Росії, розроблена у 2000 р., передбачає можливість використання ядерної зброї для відбиття атаки, проведеної умовними силами.

Polskie Radio

Niemiecki generał: większa obecność NATO na wschodniej flance nie jest konieczna

Niemiecki generał Hans-Lothar Domroese w wywiadzie dla «Die Welt» wyraził zrozumienie dla podnoszonego przez Bałtów i Polaków postulatu zwiększenia obecności NATO, zastrzegł jednak, że z wojskowo-taktycznego punktu widzenia nie jest to konieczne.

– Częste manewry w systemie rotacyjnym w połączeniu z rozmieszczonymi na Wschodzie ośmioma placówkami sztabowymi, z których każda liczy około 50 wielonarodowych żołnierzy, plus dobrze uzbrojone liczące 40 tys. żołnierzy Siły Szybkiego Reagowania (NATO Response Force) wraz z superszybką szpicą, która pojawi się w miejscu konfliktu w ciągu maksymalnie pięciu dni, a także narodowe siły na miejscu są gwarancją skutecznego odstraszania – wyjaśnił niemiecki generał. Zdaniem Domroese odstraszanie Moskwy będzie dużo skuteczniejsze, jeśli NATO będzie dysponować «wyposażonymi w nowoczesny sprzęt jednostkami zdolnymi do szybkiego przemieszczania się», niż gdyby doszło do «ogólnego zwiększenia obecności wojskowej» na Wschodzie i w Krajach Bałtyckich.

TVN 24

Німецький генерал: «Необов'язково збільшувати присутність НАТО на східному фланзі»

Німецький генерал Ханс-Лотар Домроуз в інтерв'ю виданню «Die Welt» заявив, що розуміє питання збільшення присутності НАТО, яке порушують прибалти та поляки, проте застеріг, що з військово-тактичного погляду така присутність не обов'язкова.

«Постійні навчання ротаційного характеру в поєднанні з розміщеними на сході вісьмома штабними підрозділами, з яких кожен нараховує приблизно 50 солдатів із різних країн, плюс добре озброєні 40 тис. солдатів Сил швидкого реагування (NATO Response Force) разом з інтеграційними підрозділами НАТО, які прибудуть на місце конфлікту впродовж максимум п'яти днів, а також національні сили на місці – це гарантія ефективної протидії», – сказав німецький генерал. На думку Домроуза, відлякування Москви буде набагато результативнішим, якщо НАТО матиме «підрозділи для швидкого пересування, оснащені сучасним обладнанням», а не «збільшуватиме військовою присутність» на сході та в Прибалтійських країнах.

TVN 24

USA wzmocnią wschodnią flankę NATO

Czterokrotne zwiększenie budżetu na zabezpieczenie wschodniej flanki NATO planuje Departament Stanu USA. To znaczący sygnał dla Rosji, że Amerykanie bardzo poważnie traktują swoje zobowiązania wobec sojuszników.

W budżecie obronnym USA na 2017 r. wydatki na tzw. European Reassurance Initiative (ERI), czyli Europejską Inicjatywę Bezpieczeństwa, która ma wzmocniać wschodnią flankę NATO, wyniosą 3,4 mld dol. Czyli ponad cztery razy więcej niż tegoroczne 789 mln.

– Wyzwania, przed którymi stoimy dziś, są dramatycznie różne od tego, co budowaliśmy przez ostatnie ćwierć wieku. Wymagają nowego myślenia i adekwatnej reakcji – wyjaśnił sekretarz obrony Ashton Carter, gdy omawiał projekt budżetu. Musi on być zatwierdzony przez Kongres, ale biorąc pod uwagę, że ten jest zdominowany przez Republikanów od dawna

domagających się od Obamy ostrzejszej reakcji na agresywne zachowania Rosji, nie powinno być z tym problemu.

Gazeta Wyborcza

США зміцнять східний фланг НАТО

У чотири рази збільшити бюджет для східного флангу НАТО планує Держдепартамент США. Це сигнал для Росії, що американи серйозно трaktують свої зобов'язання щодо союзників.

В оборонному бюджеті США на 2017 р. витрати на Європейську ініціативу безпеки (European Reassurance Initiative), яка має зміцнити східний фланг НАТО, становитимуть 3,4 млрд дол. Тобто у понад 4 рази більше, ніж цьогорічні 789 млн.

«Виклики, перед якими ми стоїмо сьогодні, дуже відрізняються від тих, до яких ми готувалися впродовж останніх 25 років. Вони вимагають нового мислення й адекватної реакції», – повідомив секретар оборони Ештон Картер під час обговорення проекту бюджету. Проект ще повинен затвердити Конгрес, але, беручи до уваги те, що в ньому переважають республіканці, котрі вже давно вимагають від Обами гострішої відповіді на агресивну поведінку Росії, з чим не має виникнути проблем.

Gazeta Wyborcza

Szydło liczy na współpracę z Francją

Łączymy ze współpracą z Francją wielkie nadzieje – powiedziała premier Beata Szydło w Paryżu po spotkaniu z prezydentem Francji Francoisem Hollande'm. W tym kontekście mówiła m.in. o współpracy gospodarczej i współpracy przemysłów obronnych.

Tematem rozmowy były też m.in. kwestie bezpieczeństwa europejskiego, a w tym kontekście również zbliżający się szczyt NATO w Warszawie. «Chcemy mocno współpracować. Jeśli chodzi o bezpieczeństwo Europy, Polska odgrywa bardzo ważną rolę w projekcie europejskiej obrony, a także z racji tego, że w Warszawie będzie organizowany szczyt NATO – właśnie dlatego tak ważna była nasza rozmowa i dlatego ważne, byśmy kontynuowali naszą współpracę, jeśli chodzi o przemysł obronny» – powiedział Hollande.

Polska Agencja Prasowa

Шидло розраховує на співпрацю з Францією

«Зі співпрацею з Францією ми пов'язуємо великі надії», – сказала прем'єр-міністр Польщі Беата Шидло в Парижі після зустрічі з президентом Франції Франсуа Олландом. У цьому контексті вона говорила про співпрацю у сфері економіки та оборонної промисловості.

Темою розмови було також питання європейської безпеки, зокрема в контексті саміту НАТО у Варшаві, котрий відбудеться в липні 2016 р. «Ми хочемо тісно співпрацювати. Якщо йдеться про безпеку Європи, то Польща відіграє дуже важливу роль у проекті європейської оборони, зокрема й тому, що у Варшаві буде організовано саміт НАТО. Саме тому наша розмова була настільки важливою. Потрібно також продовжувати нашу співпрацю в оборонній промисловості», – сказав Олланд.

Polska Agencja Prasowa

NATO chce przeciwdziałać wrogiej propagandzie

NATO przygotowuje projekt przeciwdziałania kremlowskiej propagandzie i «wykorzystywaniu informacji jako broni» do wspierania takich działań jak aneksja Krymu w 2014 r.

NATO i Unia Europejska są zaniepokojone zdolnością Rosji do rozpowszechniania dezinformacji przez telewizję i internet.

Według agencji Reuters propozycje Komitetu Wojskowego NATO w sprawie walki z dezinformacją to 23-stronicowy dokument, który zakłada tworzenie narracji konkurencyjnych do propagandy. Zdaniem agencji te propozycje mogą stać się częścią bardziej zintegrowanej strategii komunikacji Sojuszu.

Reuters przypomina sprawę aneksji Krymu: wówczas NATO dopiero po miesiącu pokazało zdjęcia dokumentujące ruchy rosyjskich wojsk przy rosyjsko-ukraińskiej granicy. W dodatku były to zdjęcia zrobione przez prywatnego satelitę.

Reuters.pl

НАТО прагне протидіяти ворожій пропаганді

НАТО готує проект протидії кремлівській пропаганді й «використанню інформаційної зброї» для підтримки таких дій, як анексія Криму у 2014 р.

НАТО та Європейський Союз занепокоєні здатністю Росії поширювати дезінформацію через телебачення та Інтернет.

Згідно з інформацією «Reuters», пропозиція військового комітету НАТО щодо боротьби з дезінформацією – це 23-сторінковий документ, який передбачає створення конкурентоспроможної відповіді на пропаганду. На думку агентства, такі пропозиції можуть стати частиною більш інтегрованої комунікативної стратегії Альянсу.

«Reuters» нагадує про справу з анексією Криму: тоді НАТО тільки через місяць показало знімки, які задокументували переміщення російських військ біля російсько-українського кордону, до того ж фотографії було зроблено з приватного супутника.

Reuters.pl

Луцький міський центр зайнятості

Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець
агроном	5 000	Організовувати виконання заходів з підвищення врожайності, родючості ґрунтів; правильного застосування органічних та мінеральних добрив, пестицидів, регуляторів росту рослин. Можливий довіз до місця роботи автомобілем. Можлива інвалідність (Луцьк).
бухгалтер	2 000	Ведення первинної документації, виписка рахунків; актів виконаних робіт, послуг; податкових накладних; списання диз.палива та інших паливно-мастильних матеріалів (Луцьк).
бухгалтер	2 500	Ведення бухгалтерського обліку, нарахування заробітної плати, матеріальні звіти. Знання програми 1 С Бухгалтерія (7 версія) (Луцьк).
вафельник (кондитерське виробництво)	1 400	випікання вафель, трубочок, печива, виготовлення пралінових цукерок (Луцьк).
вафельник (кондитерське виробництво)	1 378	Випікання вафель, трубочок, печива, виготовлення пралінових цукерок (Луцьк).
Верстатник корувального верстата	2 500	Обробка деревини. Можливе працевлаштування осіб без досвіду роботи (навчання проводиться безпосередньо на робочому місці). Місце проведення робіт: Луцький р-н, с. Маяки, вул. фальківська,1 (Луцьк).
завантажувач-вивантажувач харчової продукції	2 500	Завантаження та вивантаження готової продукції (Луцьк).
зоотехнік	5 000	Проводить зоотехнічну роботу на фермах, забезпечує підвищення продуктивності тварин, організовує раціональне використання кормів і пасовищ, контролює виконання планових племінних робіт.Можливе працевлаштування інваліда (Луцьк).
Кошторисник	4 500	Розробляє і оформляє проектно-кошторисні документи для здійснення будівельних робіт, контролює реалізацію проекту, розробляє ліміт праці та інших необхідних ресурсів відповідно проектно-плановим документам (Луцьк).
Манікюрник	1 378	Виконання гігієнічного манікюру, покриття нігтів лаком, гель лаком. Робота в перукарні "Ірис" (Пр-т Відродження, в районі Лучеська) (Луцьк).
пекар-майстер	1 600	Організація роботи зміни з випікання вафель, трубочок, печива, виготовлення пралінових цукерок, складання звітів виробництва (Луцьк).
перукар (перукар - модельєр)	1 378	Перукар-універсал. Виконання чоловічих та жіночих стрижок, зачісок. Робота в перукарні "Ірис" (Пр-т Відродження, в районі Лучеська) (Луцьк).
продавець продовольчих товарів	1 400	приймати, відпускати товар, вести товарно-грошові звіти, підтримувати порядок на робочому місці (Луцьк).
продавець продовольчих товарів	1 400	приймати, відпускати товар, вести товарно-грошові звіти, підтримувати порядок на робочому місці (Луцьк).
слюсар-ремонтник	2 500	Механічно-слюсарні роботи, розбирання , складання, налагодження обладнання, верстатні роботи (Луцьк).
слюсар-ремонтник	2 500	Механічно-слюсарні роботи, розбирання , складання, налагодження обладнання, верстатні роботи (Луцьк).
фахівець	2 000	Виконувати роботу фахівця із закупівлі та управління товарними запасами. Замовлення, облік запасних частин до автомобілів. Консультації клієнтів (Луцьк).
швачка	3 000	Пошиття виробів з різних матеріалів, перевіряє якість крою, відповідність кольору деталей, ниток, гудзиків, допоміжного матеріалу, стежить за якістю швів, регулює машинку, міняє шпульки. Дотримання правил техніки безпеки (Луцьк).
апаратник борошномельного виробництва	2 100	Веде процес очищення зерна та продуктів розмелу від металомагнітних домішок способом вловлювання (витягування) їх за допомогою магнітних загороджень на електромагнітних сепараторах, магнітних колонках (Володимир-Волинський).
водій автотранспортних засобів	4 185	Перевезення вантажу, проводити дрібний ремонт транспорту (Володимир-Волинський).

Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець
водій автотранспортних засобів	1 400	Виявляти та усувати несправності в результаті поломки на дорозі; брати участь у ремонті вантажного автомобіля в стаціонарних умовах, перевезення вантажу по Україні (Володимир-Волинський).
зоотехнік	4 300	Вирощування курчат бройлера (Володимир-Волинський).
інженер	4 700	Виконувати обов'язки заступника головного інженера. Вивчає та аналізує інформацію, технічні дані, показники і результати роботи, узагальнює і систематизує їх, проводить необхідні розрахунки (Володимир-Волинський).
інженер-програміст	1 925	Додатково виконувати обов'язки адміністратора єдиної державної електронної бази з питань освіти (Володимир-Волинський).
керуючий магазином	3 400	магазин " наш Край" (біля автостанції), проводити заповнення накладних, прийом товару, знання ПК, графік роботи: понеділок-п'ятниця: з 9-00 до 18-00, з 13-00 по 14-00, обідня перерва, в суботу з 9-00 до 12-00 (Володимир-Волинський).
контролер на контрольно-пропускному пункті	1 600	Відеонагляд. Контроль доступу на територію підприємства (Володимир-Волинський).
кухар	3 000	працювати в кафе "Лакомка"; приготування холодних закусок, гарячих страв, випічка з борошна; оформлення страв для їх роздачі.режим роботи: 4 дні працювати, 4 дні вихідні (довіз до місця проживання) (Володимир-Волинський).
лікар ветеринарної медицини	4 000	Проведення лікувально- профілактичної роботи в період вирощування курчат бройлера (Володимир-Волинський).
машиніст (кочегар) котельної	2 000	обслуговувати котел, що працює на твердому паливі (приміщення по вул.Ковельській,61/1) (Володимир-Волинський).
машиніст (кочегар) котельної	1 500	обслуговувати котли, що працюють на твердому паливі (Володимир-Волинський).
Менеджер (управитель) з логістики	3 500	Формування маршрутів по доставці готової продукції до торгових точок (Володимир-Волинський).
менеджер (управитель) із збуту	3 500	Реалізація готової продукції (Володимир-Волинський).
мийник посуду	1 800	кафе "Лакомка", режим роботи: 4 дні працювати з 9.00 до 23.00, 4 дні вихідніпо сумісництву виконувати роботу прибиральниці (Володимир-Волинський).
оператор поштового зв'язку	1 730	Приймає, обробляє та видає всі види внутрішніх та міжнародних поштових відправлень. Приймає та видає грошові перекази, виплачує пенсії та грошові допомоги. Обробляє вхідну пошту (Володимир-Волинський).
офіціант	2 000	кафе "Лакомка"сервіровка столу, зустріч відвідувачів, знайомство їх з меню, одержання замовлення, передача замовлень у гарячий і холодний цехи кухні; режим роботи 4 дні працювати, 4 дні вихідні; (довіз до місця проживання) (Володимир-Волинський).
охоронник	1 500	охорона приміщень, майна та прилеглих територій (Володимир-Волинський).
охоронник	3 000	Графік роботи : доба через двоє, забезпечення спецодягом (Володимир-Волинський).
продавець непродовольчих товарів	2 000	маг."Заграва" відділ парфюмерії (Володимир-Волинський).
продавець непродовольчих товарів	1 446	Працювати в магазині "Мегабуд". Продаж сантехніки. Графік роботи: з 9-00 до 15-30 та з 11-00 до 18-00 (Володимир-Волинський)
продавець непродовольчих товарів	1 446	Магазин "Княжий" продаж шпалер та світильників (Володимир-Волинський).
продавець продовольчих товарів	1 650	Торгівля алкогольними напоями, знання касового апарату.Працювати з 8.00 до 22.00;(два дні працювати, три дні вихідні), розвантажувально-навантажувальні роботи до 25 кг (Володимир-Волинський).

Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець
продавець продовольчих товарів	2 500	магазин "Заграва", режим роботи: з 8.00 до 21.00 (через 3 дні); знати асортимент, класифікацію, терміни зберігання товарів певної групи; правила продажу продовольчих товарів (Володимир-Волинський).
продавець продовольчих товарів	2 000	маг. "Арсен" Режим роботи: з 8-30 до 20-00, два дні працювати, два вихідні. Телефон для довідок: 0676899737 (Володимир-Волинський) .
робітник з комплексного обслуговування й ремонту будинків	1 400	Здійснювати дрібний ремонт приміщення (Володимир-Волинський).
товарознавець	1 900	сортувати пошту по відділеннях, впевнений користувач ПК (Володимир-Волинський).
тракторист	2 600	Перевезення вантажу, виконувати дрібний ремонт техніки (Володимир-Волинський).
тракторист	2 658	Працювати на тракторі МТЗ-82, збір та вивіз твердих побутових відходів з вулиць міста (Володимир-Волинський).
Фельдшер ветеринарної медицини	3 000	Профілактика захворювань птиці (Володимир-Волинський)
Адміністратор сайту	2000	Розробка впровадження та оновлення офіційного веб сайту, робота над удосконаленням дизайну веб-сайта (Ковель).
бетоняр	2 600	Виконує бетонування простих бетонних та залізобетонних конструкцій (Ковель).
брокер	3395	Митне оформлення вантажів, згідно чинного законодавства України (Ковель).
бухгалтер	1700	Знання бухгалтерської програми 1С. Нарахування заробітної плати. Вносити в базу даних на прихід накладні (Ковель).
бухгалтер	2 282	Синтетичний та аналітичний облік рахунків, проведення звірок, інвентуризацій, ведення розрахунків з поставальниками та покупцями (Ковель).
виконавець робіт	3 200	Здійснює безпосереднє керівництво будівництвом, організовує виконання будівельно-монтажних робіт. Контролює додержання правил і норм праці. Повинен вміти складати проектно-кошторисні документи об'єктів, що будуються, порядок взаємовідносин з замовниками та субпідрядниками (Ковель).
верстатник деревообробних верстатів	2500	Виконання повздовжніх та поперечних розкрійів пиломатеріалів з дерев'яних порід. Дотримання правил техніки безпеки та охорони праці (Ковель).
водій автотранспортних засобів	1959	Керувати транспортним засобом. Для осіб з інвалідністю 3-ї групи загального захворювання (Ковель).
водій автотранспортних засобів	1 406	Керувати рухом вантажного автомобіля, брати участь у вантажно-розвантажувальному процесі, оформляти шляхові документи (Ковель).
водій автотранспортних засобів	1 500	Перевезення поштових відправлень автомобілем УАЗ-3741, забезпечення належного технічного стану автотransпортного засобу перед виїздом (Ковель).
водій автотранспортних засобів	2 500	Здійснювати перевезення вантажу "Самоскидом" піску, щебеню, будівельних матеріалів. Своєчасний ремонт автотransпортного засобу, утримання його у належному стані (Ковель).
водій автотранспортних засобів	2 500	Керує колісним, гусеничним всюдиходом. Перевіряє технічний стан перед виїздом транспортного засобу на лінію (Ковель).
водій автотранспортних засобів	1 660	Працювати водієм легкового автомобіля, здійснювати перевезення господарсько-обслуговуючого персоналу ЦРЛ (Ковель).

**Крім того є багато інших вакансій,
за додатковою інформацією звертатися за адресою:
м. Луцьк, вул. Ярошука, 2, тел.: 72-72-58, 4-92-68**

<http://tropemwilczym.pl/>
[fb.com/TropemWilczym](https://www.facebook.com/TropemWilczym)

12.00 godz.
 Budynek Kultury (BKŁ) w Zdołbunowie

**Jeśli lubisz biegać, interesujesz się historią,
 przyjdź i uczcij pamięć Żołnierzy Wyklętych w biegu na dystansie 1963 m.
 Zapraszamy i prosimy o przekazanie tej informacji
 wszystkim chętnym i ich Rodzinom!**

Wyślij swoje zgłoszenie na adres elektroniczny **tropemwilczym@ukr.net** do **25 lutego**.
 Podaj swoje dane, a otrzymasz swój numer uczestnika.

Dane do zgłoszenia:

- Imię i nazwisko
- Data urodzenia
- Adres zamieszkania
- Osoby niepełnoletnie otrzymają mailem zaświadczenie dla rodziców do podpisu, które trzeba przynieść w dzień biegu.

Organizator główny:

Organizatorzy lokalni:

Kulturalno-Oświatowe
 Centrum im. T. Czackiego

Zdobychivska Rejonowa
 Administracja Państwowa

Projekt jest współfinansowany ze środków finansowych otrzymanych z Ministerstwa Spraw Zagranicznych w ramach konkursu na realizację zadania «Współpraca z Polonią i Polakami za granicą w 2016 r.» Za pośrednictwem Fundacji „Wolność i Demokracja”

